

MAGYAR NŐK LAPJA

SZERKESZTI PAPP JENŐ

Mi. Kienast Ferencné és gyermekei

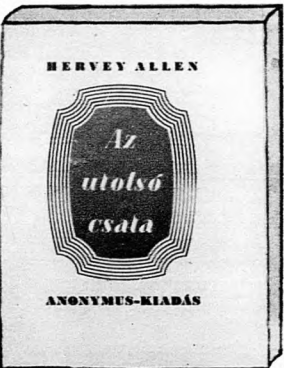
AZ ANONYMUSBAN NEM CSALÓDTHATIK

Az igazi könyvbarát nemcsak a szerző nevét és művének címét olvassa el a könyv fedelén, amikor könyvtárát kiegészíteni akarja, hanem a könyvkiadó nevét is.

Ezért van az, hogy az igazi könyvkiadó gondosan őrködik afelőtt, hogy a közönség egyetlen kiadványában sem csalódjék. Ezek közé tartozik az ANONYMUS könyvkiadó (V. Szent István-körút 4. Telefon: 128.984.), amely azt a célt tűzte ki

maga elé, hogy az olvasóközönségnek olyan könyvet adjon kezébe, amely érdekessége, esetleg időszerűsége mellett, egyben irodalmi érték is és megérdemli, hogy bármely könyvtár díszje legyen.

Ezekben az egyébként díszes köntösbe öltöztetett, nyomtatás is tökéletesen kiállított ANONYMUS-könyvekben senki sem csalódhatik.

Ajánljuk a következő érdekes könyveket:

Rózsa Miklós: MŰVÉSZET ÉS SZÉPSÉG

Klabund: BORGIA

Fouché: EMLÉKIRATAI

Benda: AZ IRASTUDÓK ARULASA

Ilf és Petrov: A SZORJJETMILLIOMOS

Hervey Allen: AZ UTOLSÓ CSATA

Tolsztoj: A KREUTZER-SZONÁTA

Britten Austin: DICSŐSÉG ÚTJA

Koroda Miklós: A MAGYAR FELVILÁGOSODÁS BREVARIUMA

Grätzer: ÚJ SICC

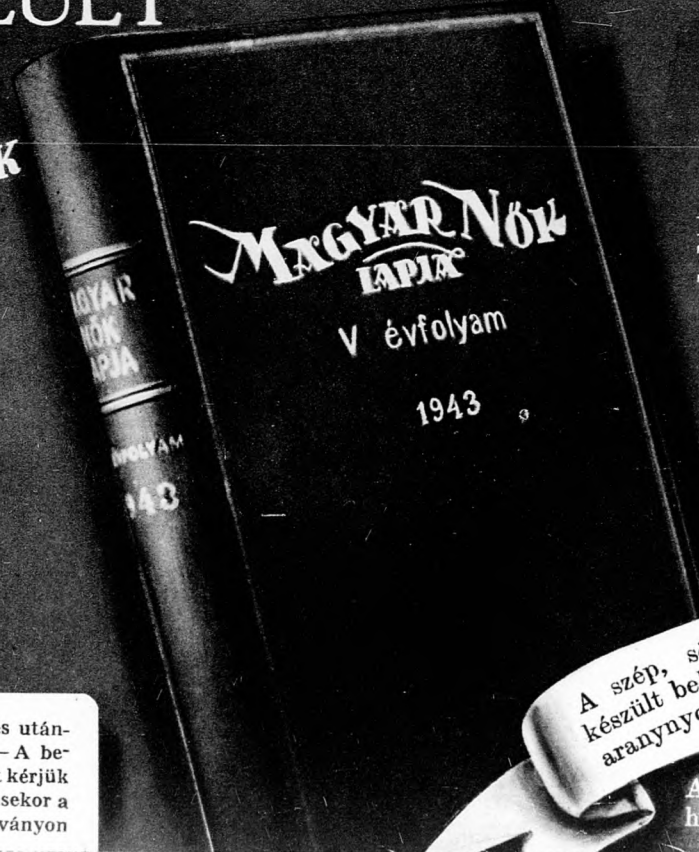

Kérje ezeket az Anonymus-könyveket bármely könyvkereskedésben.

ELKÉSZÜLT

A MAGYAR NŐK LAPJA

1943 ÉVI BEKÖTÉSI TÁBLÁJA

A MAGYAR NŐK LAPJA

1943

ÉVFOLYAMÁNAK BEKÖTÖTT PÉLDÁNYÁT MUTATJUK BE ITT ELŐFIZETŐINKNEK

A szép, sötétzöld félvászonból készült bekötési táblán a szöveg-aranynyomású. Ára 11 pengő

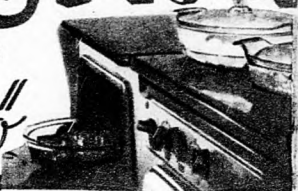
Az összeg előre küldendő, hogy a táblát portómentesen szállíthassuk

Bekötést nem vállalunk és utánvétellel nem küldhetjük. — A bekötési tábla megrendelését kérjük feltüntetni az összeg küldésekor a csekk- vagy postautalványon

Paprikás FÉRJEK

IRTA:

Papp Jenő

VI. ÉVFOLYAM 6. SZÁM
BUDAPEST 1944 FEBRUÁR 20

MAGYAR NŐK
LAPJA

SZERKESZTI
PAPP JENŐ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, DIVAT,
KÉZIMUNKA ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

A feleségek frontjáról különös hangok ütik meg az ember fülét. Potyog a könnyük. Sírnak az asszonyok és csitítgatnak valakit. Ez a valaki: a férj. A férj, aki egyre hangosabban és mérgesebben követelődzik az asztalnál, reggel, délben, este. Reggel hiányolja ma a tejet, holnap a vaját. Délben kifogásolja a húst, keresi a fűszert, amely — sajnos — asztalára nem érkezett meg a tengeren túlról és dió helyett mákot követel a tészta. Este kevés neki a főzelék és „nem is olyan ízes, mint régen volt“. A hiányok miatt eleinte csak morgott, később kritizált, ma már jeleneteket csap és támadja az asszonyt. Ő teszi felelőssé a világ felfordulásáért, amelyből pillanatnyilag a háborgó férjet csak a saját konyhája és asztala érdekli. A feleség próbál védekezni, hogy nincs bors, nem kapott szegfűszeget, kifogyott a fahéj. Hiszen háború van... Ez azonban az elégedetlenkedő férjet nem elégíti ki. Az asszony teremtsen elő onnan, ahonnan tud rizst, rózsapaprikát, tejet, túrót, vaját. Azt nem meri mondani, hogy hanyagolja el a gyerekeket, a házat, a házimunkát, a takarítást, a fehérneműt, a főzést, a mosást, vasalást, stb. és szimatolja ki, hogy mi kapható a zugban, vagy hogy álljon sorba három-négy zsemlyéért, esetleg órákhosszat. Ő csak ahhoz ragaszkodik, hogy minden legyen úgy az asztalán, mint régen és tűrhetetlennek minősíti a teát, amivel az asszony kedveskedik neki, ehetetlennek a levest, rágósnak a húst. Emiatt napirenden vannak a feleséggel az összetűzések s a férj különös felfogásának a feleség issza meg a levét. Az ő hátán csattan az ostor, neki kell eltűnnie az időszerűtlen és méltatlan kritikát. A feleséget okolják.

Miért?

Talán a feleségek zúdították a világra a bombázókat, a borstalan ételeket, a korlátozásokat, a törülközőhiányt és a kényszerű intézkedések egész tömegét? Vajjon elsősorban nem a családanyák érzik-e a hiányok zavarait kint a konyhában, ahol éppen olyan jó, éppen olyan ízletes és éppen olyan gazdag menüt szeretnének összeállítani ma is, mint régen, azoknak, akiket szeretnek s akik szívükhöz

nőttek? S ha a hiányokat szeretettel pótolják, ha igyekezettel, változatossággal és új ételek kitalálásával igyekeznek csillapítani a finnyás férfigyomrok igényeit: mindezt észre se kell venni, mindezt mellőzni lehet, mindezen könnyedén túlteheti magát az ember? Az asszonyoknak, mint a házikoszt művészeinek fáj legjobban, hogy keretek közé szorította őket az idő és tudományukat tehetetlenségre ítéli a kényszer. Furcsa dolog, hogy sok férj a maga táplálkozási önzésében nem vállalja a közös sorsot azal a konyhával, amely a bőség idején csepegett a zsírtól és mindent elkövetett, hogy a férj kedvenc ételei versenyezve hízelegjenek a ház urának. Ez a konyha és benne a feleség ma se változott, ma is öröme telnék benne, ha a ház ura elragadtatva kanalazná a spenótot. Nem az ő hibája, hogy a spenót nem tökéletes. Illenék tudomásul venni, hogy a férji terror és parancsuralom semmivel se tudja megjavítani azt az átkozott spenótot, legfeljebb csak feleslegesen sebeket üt az asszony érzékenységén. Amit az asszony semmi esetre sem érdemel meg, mert a belátáson kívül még arra is joga van, hogy vendéglőbe küldje a rebellis férjet. Kóstolja meg ott a spenótot.

Mindenki szeret jót és jóízűt enni: az asszony is. Bizonyára nem főz külön magának a konyhában és nem tartozik a zugevők közé. Akkor pedig mi címen borítják fel ezek a kicsinyes férjek a házi békét? Ők talán tudnának borsot keríteni, vagy drága gyomruk kedvéért lenne türelmük sorbaállni? A felelősség, amit az asszonyokra áthárítanak, éppen olyan jogtalan és alaptalan, mintha az anatóliai földrengésért a kormányt vennék elő.

A lelkiismeretes és érzékeny asszonyok feltétlenül megérdemlik, hogy az igen tisztelt férjkollégák nagyobb szerénységgel és több belátással fogadják a feleségek főztjét. Amelyik férj ma berzenkedik, dohog és az asztalt veri, ha nem minden úgy van, ahogy szeretné, az rút szibarita váz és elvetemdedt filiszter, aki csak a hasát szereti.

A nők előtt kompromittálja ezzel az összes férfiakat.

NYÁRI * FELHŐ

Nem tudom, miért írok neked. Jobban is felhasználhatnám az időmet, elmehetnék teázni Marieval vagy Renéevel biciklizni. És mégis, itt ülök a fehér papíros előtt és levelet írok, amit nem küldök el, amit nem mutatok meg neked. Egy hiábavaló, felesleges levelet, hiszen ma este hét órák eljössz hozzám...

Irok, bár haragszom rád. Az előbb nagyon megsomorítottál. Amikor az ajtót becsaptad és én egyedül maradtam az előszobában, sírva fakadtam... Vártam egy ideig, azt hittem, visszajössz, hogy átölelj és bocsánatot kérj... és amikor már bizonyos volt, hogy komolyan elhagytál, beszélgettem a másik szobába, ledobtam magam a dívánra és zokogásba törtem ki... Nem fáj neked, hogy ennyire megbántottál egy ilyen verőfényes, virágillatos napon?

Aztán, amikor felocsúdtam, körülnéztem és azt kérdeztem: „Mi lesz velem?...“ Furcsa volt, hogy szenvedek miattad, hiszen eddig soha nem szomorítottál meg, a mai napig melletted csak boldogságban volt részem. Csupa nap sugar volt az életem azóta, hogy Solange egy bálon megfogta a kezemet és azt mondta: „Jójj, kedvesem, bemutatok neked egy nagyon rokonszenves fiatalembert!...“

Emlékszel erre a napra? Nem, nem emlékszel, rossz fiú, mert most, tudom, dudzogsz... Összehúzó a szemöldököd és olyan arcot vágsz, mint egy makacs gyerek... Haragszol és nem gondolsz arra a napra, amikor megismerkedtünk. Oh, Istenem, annál jobban emlékszem én ennek a napnak minden részletére... Amikor megláttalak, egyszerre forró hullám öntött el és aztán valami könnyű, felszabadulási érzés vett rajtam erőt. Olyan sok fiatalemberrel táncoltam már, akik nem érdekelték, akik csak untattak. És most, milyen öröm volt nézni ragyogó szemeidet, látni kedves mosolyodat! Amikor táncoltunk, erősen magadhoz szorítottál...

És a folytatás? ... Az első randevünk, az első csókunk... és egy téli alkonyatkor, amikor hó esett és fenyőszag úszott a levegőben, megkérdezted: „Akarsz, Jossette, a feleségem lenni?“ Oly egyszerűen, magától értetődően kérdezted és én is egész egyszerűen csak ennyit feleltem: „Igen, Róbert!“ — és kezemet a tiedbe tettem. Odáig értem neked az egész életemet és ekkor nem az az érzésem volt, mintha valami nagyon súlyos kérdést intéztem volna el: könnyűnek, nagyon könnyűnek éreztem magam és... végtelenül boldognak!

Aztán megesküdtünk.

Ennek hét hónapja, Róbert és te ma hangos jelenetet rendeztél velem és én emiatt gyűlöllek. Gyűlöllek, mialatt ezt a levelet írom, hiszen éppen azért ültem a papír elé, hogy ezt tudodra adjam... no, meg azért is, hogy megírjam, azok a virágok, amiket tegnap hoztál, már nem pirosak és lilák, hanem szürkék és hervadtak. A falak is szürkék és szürke a bútorok zöld bársonya is. Mindez azért van így, mert becsaptad az ajtót és elrohantál... És mindez miért történt, miért? Mert leszaladtam gyümölcsöt venni... elvégre arról nem tehetek, hogy a narancsok, ami-

ket hoztál, szikkadtak és élvezhetetlenek voltak. Igaz, ajánkoztál, hogy lemegy helyettem, de úgy-e, nekem megvolt az okom, hogy megegyeszer ne engedjelek gyümölcsöt vásárolni. A férfiak az efféle beszerzésekhez általában nem nagyon értenek.

És kkor, ön, uram, az ablakon keresztül meglátta, hogy átellenben az utcán, néhány szót váltottam a fiatal festővel, aki a közelben lakik és amikor vidáman viszszajöttem, kezembem a csomaggal, egy isme, rettenetesen felhárom odahaza, aki hűvös, ingerült hangon így szólt: „Jobban tennéd, ha sietnél haza, mintsem ilyen alakkal, azzal az utalatos piktórral kacérokod!“

Hát szó nélkül hagyhattam ezt a vádat? Hisz annyira igazságtalan volt a szemrehányásod, hogy azt ki sem tudom mondani! Válaszoltam valamit, már nem is tudom mit... aztán felhozta Colettet... és ekkor egy pillanatra megnémultál. Hát azt hiszed, vak vagyok? Azt hiszed, nem látalak táncolni Colettel? Oh, igen, abban nincs semmi, ha a barátommal fordulsz egyet-kettőt, de azt elvárhatom, hogy bizonyos távolságot betarts. Én pedig jól láttam, hogy te tánc közben egész közel hajoltál Colettehez. Arcod csaknem érintette az ő arcát...

Egy percig meglepve hallgattál, — aztán ezt mondtad: „Te most meg akarsz fordítani a dolgot és azt szeretnéd bebizonyítani, hogy nem te, hanem én vagyok a bűnös! Úgy látszik, éppolyan álnok és ravasz vagy, mint a többi asszony. Azt hittem, más vagy, mint általában a nők... Tévedtem, ugyanolyan vagy!“

Tudod, Róbert, hogy ez a kijelentésed nagyon rosszul esett nekem? Különösen az utolsó mondat: „Azt hittem, más vagy, mint a többi nők. Tévedtem, ugyanolyan vagy!“ Nem tudom ezeket a szavakat elfelejteni, folyton a fejemben forognak és nagyon, nagyon fájnak. Tudom jól, hogy az, akit az ember szeret, „sohasem olyan mint a többiek.“ Lám, te, Róbert, az én szememben más vagy, mint a „többiek“... Szeretlek... ezért szebb, kedvesebb, okosabb vagy, mint a többi férfi. Senkinek sincs olyan mosolya, olyan szeme, senkinek nincs olyan ölelő és védő karja, olyan széles válla, olyan finom keze, mint neked...

De mit firkálok itt össze-vissza, Róbert? Azt írom, hogy szeretlek, holott ebben a percben gyűlöllek! Érted: gyűlöllek! Utálatos, féltékeny alak vagy, gorbomba és igazságtalan férj... és én mégis... mégis szeretlek, Róbert!

VISZONTLÁTÁSKOR

Fiamnak

Halleluja! hogy szemed a régi, a régi tiszta, a régi kék...

Mélységében a májusi Ég melege, fénybe, derűbe csillog.

Halleluja! A terhet elbírod, sőt szélesre feszült alatta vállad.

Gyermektopánból két fürgé lábadd mérföldet típrő csizmákba lépett...

Halleluja! hogy kacagva nézed

árkok mélységét, nagy hegyek szintjét.

Térdre hullsz? Tudom: talpra állsz ismét

s nem nyugszol, míg a tetőt nem éred

és győztesen és — mámorban éved,

nem harsoghatod bele az Égbe:

Köszönöm, Isten, hogy élek... Hogy élek!

L. ADY MÁRIA

Szeretném ha itt lennél mellettem, ha átölelnél és azt mondanád: „Drágám, felejtük el!“ Szeretném látni arcodat, hallani a hangodat, — de nem azt az ingerült, nyers hangot, amit az előbb használtál, az nem a te igazi hangod.

Vajjon szeretsz-e még, kedvesem, dacára annak, hogy rosszul viseltem magam? Mert ami igaz, az igaz; én éppoly gonosz voltam, mint te, — sőt talán még gonoszabb. Ahelyett, hogy egy szóval, egy csókkal megnyugtattalak volna, Colettet hoztam elő... Pedig én nagyon jól tudom, hogy akkor te nem voltál hibás. Colette hiú, kacér nő, ő próbálkozott... Amikor vele táncoltál, szemed folyton engem keresett... Bevallom, Róbert, hazudtam, amikor téged gyanúsítottalak... Igazad volt, álnok és ravasz voltam, olyan, mint a többi nő...

Oh, Róbert, — meg tudsz-e nekem bocsátani? Elég lenne egy szó, csak ennyi: „drágám...“ Ha ma este hazajössz, így fogsz-e szólítani? Róbert, ha tudnád, milyen magányos és boldogtalan vagyok! Az előbb bementem a szobánkba egy zsebkendőért (mert megint elfogott a sírás) és olyan üresnek és ridegnek találtam. A dolgozószoba is egész idegennek tűnt fel. Úgy éreztem magam, mintha hirtelen egy idegen lakásba kerültem volna, ahol halott bútorok, megfagyott színek és hervadt virágok vannak... Oh, Róbert, eddig nem tudtam, hogy számomra te jelentet az életet, a színeket, a vidámságot... Egyedül te...

Elmehetnék hazulról... De tudom, hogy kint is minden halott és hideg... És mindez azért van így, mert te az előbb elmentél anélkül, hogy megcsókoltál volna. Szinte félelmetes az az érzés, hogy a világ jelentősége, az egész élet boldogsága csak egy valakitől függ...

Ezt az érzést szerelmnek nevezik...

Az előbb megszólalt a telefon. „Talán ő“, — futottam reménykedve a készülékhez.

Igen, igen, te voltál, kedvesem!

Amikor meghallottam a hangodat, Róbert, megdöbbant a szívem! Sohasem gondoltam volna, hogy a telefonkagyló ilyen örömet tud szerezni!

— Drágám, — mondtad, — haragszol még? Olyan ostoba voltam, bocsáss meg...

— Én kérek bocsánatot tőled, Róbert... Alig tudtam beszélni, sírás fojtogatta a torkomat. Néha az öröm is könnyekben tör ki.

— Felejtük el azt, ami az előbb történt, édes Jossette...

— Én már nem is gondolok rá. Szeretsz, Róbert?

— Nagyon szeretlek!

— És mondd... olyan vagyok, mint a többi nő?

— Nem, mert te az én feleségem és szerelmem vagy!

*

Ime, a tollam vidáman táncol a papíron, a virágok újra pirosak és lilák, a bútorok bársonya zöld, mint a friss pázsit, a képek nevetnek a falakon...

Ma este, édes Róbert, tüzet gyújtunk a kandallóban, bár nincs hideg. Odailünk a karosszékekbe, eloltjuk a lámpát, úgy hogy nem látunk mást, csak a piros lángokat és egymást... Aztán bedobjuk a tüzbe ezt a levelet, — de előbb el fogod olvasni, úgy-e, édes szerelmem?...

Danièle Marnan Ford. Bartók Irén

A K A L A N D

Délelőtt tizenegykor indul a társaskocsi. Utikártya, helyjegy itt van a zsebében. Böröndje leszíjazva.

Szétnézett a szobában, búcsúzott. Évek óta nem utazott sehová. Nem ért rá, pénze se volt. Anyjával élt, csendesen, szűkösen. Most, izgalommal gondolt erre, távoli szép helyre indul, hegyek közé. Már a társasgépkocsi útja is fenséges lesz, négy óra hosszat. Majd fent, egy tisztáson, virágborult hegyi reten kiszáll a telep előtt, villák közt, a hegyi fogadó kapujában.

Itt fog kiszállani a nő is, aki ugyanakkor és ugyanoda váltotta meg a jegyét, mint ő. Csak egy pillanatra látta a jegypénztár előtt. A nő haja csaknem megérintette arcát, amint ott előtte állva, felegyenesedett jegyével a pénztárablaktól.

Eddig jutott most a visszaemlékezésben, amikor valahol a lakásban kiunt zuhanást hallott.

Ajtó csapódott, a kis cseléd rohant be javszékével: — Jaj, Istenem! Jaj, szegény öreg nagyságos asszony!

Féretolta az útból a kis cselédet, rohant kifelé. Az anyja. Belefehéredett a gondolatba: valami baj történt az ödes- anyjával!

Az öreg asszony a konyha kopadlóján feküdt. Szeme lehunyva. Sápadt volt. Nagy erős nő volt, így hetvenévesen is.

Leguggolt mellé, megemelte fejét, megérintette arcát. Hál' Istennek meleg. Keze után nyult: az is meleg. Tehát él.

Arca fölé hajolt. Anyja ekkor felnyitotta szemét. Szemhéjai reszkettek, lehunyta és újból felnyitotta.

— Megszédültem kicsit — mondta csendesen, szegénylősen.

— Nincs semmi baj, anyám. Semmi baj, hála Istennek — nyugtatta meg a fiú, inkább saját magát. — Majd segíték, anyám. Tessék jól belémkapaszkodni.

Az öreg asszony megpróbálta, de visszaesett.

A fia nem mert hozzányulni, kihozott egy kispárnát, azt az anyja feje alá tette, ne nyugodjék ez a szép fehér haj kopadlón. A cselédkét elküldte a házmesterért, ketten szépen bevitték az anyját a szobájába.

Orvos után szaladt, ide a szomszédba. Az orvos hosszan és vigyázva vizsgálta a jobb bokát. Ő ott állt mellettük. Hol anyja arcát nézte, hol az orvosét. De kettejük felett belátott a saját szobájába is. Látta a böröndöt, átszíjazva, s rádobva, útrakészen a felöltőjét. Karórájára pillantott, tizenegy óra. Most indul az autóbusz. Gyorsan hátradugta karját, elszégyelte magát a pillantásért, amit az órájára vetett.

Az orvos szerette volna, ha a lábat azonnal megröngtgenezik.

— Természetesen — bölintott a fiú. Az anya fáradt hangon tiltakozott: sokba kerül, mire való ez? De a doktor maga telefonált mentőköcsiért és hármán együtt mentek betegautón egy szanatóriumba.

A fehér lépcsőház, a fehér folyosó, majd egy fehér szoba elnyelte az öregasszonyt.

— Jaj, de sokba fog kerülni — suttogta az anya, amint az ápolónő egyedül hagyta őket, de a fiú letorkolta:

— Ha még egyszer ezt mondod, igazán megharagszom. Most van pénzem.

Igen, most volt pénze, több év óta gyűjtögette arra a célra, ahová tizenegy órakor indulni akart.

S most újra látta maga előtt a leszíjazott böröndöt és rádobva kabátját. Nagyot nyelt és hallgatott.

Aztán a nesztelenül guruló tolokocsi elvitte az anyját a röntgenszobába. Innen később a mütöbe gurult vele a kocsi. A fiú fel-alá járt a folyosón, dohányzott. Mintha minden gondolata szétszaladt volna. Csak egy tért vissza malkacsul: mióta eszt tudja, mindig együtt élt az anyjával. És most... mi lesz most?

Elég sokára tudta meg az eredményt: a boka kificamodott, egy kis bődítással kellett helyretenni, mert a bokacsontban több repedés is támadt. Ez a baj, ezek a csontrepedések. A test hetvenéves. Legjobb lenne, ha a nagyságos asszony néhány napig itt maradna.

Az anya csak a szemével próbált ellentmondani. De ekkor már hozták is neki a könnyű kis táplálékot, az első ebédet.

— Most miattam nem tudsz elutazni — szölt, a levest szűr- esőlye. — Két-három nap mulva kutyabajom. Azt akarom, hogy holnap útra kelj.

— Ne beszéljünk most erről, nagyon kérek. — Gyöngéde- ben folytatta: — Most egyedül csak terólad van szó.

Az anya fejét csóválta, de bágyadt volt, nem vitakozott.

A fiú kiosont a folyosóra. A beteg szobájában nem lehet cigarettázni.

Az jutott eszébe, hogy eddig sosem látta anyját betegen. Ez volt az első eset. Azért rázta meg úgy.

Ült, cigarettázott, majd lassan megnyugodott. Óvatosan benézett később az ajtón: anyja aludt. Ekkor eszébe jutott, hogy éhes. Lement az utcára, talált egy kocsmát, evett valamit. Visz- szatért.

Anyja még mindig aludt. Ő megint leült a szoba előtt. E pillanatban me- látta a folyosó nagy fallóróját.

Körülbelül most érne oda a hegyi szállóba.

Most látta életét. Nyugodt és ko- pár élet volt. Nagyjából, szűkösen meg- volt mindene, anyja gondosan vigyázott erre.

Feje már erősen kopaszodik, arca barázdás. Negyvenéves, hivatalnok. Mindössze háromszor tett kisebb- nagyobb utazást életében. Éjszaka kima- radni nem szokott. Hetenként egyszer, pár órára, volt egy baráti asztala egy kávéházban. Ez volt az egész. Eleinte néhány nő tűnt fel az életében. Anyja nemskára mindegyik nőről megtudott valami igazságot, mely kiábrándító volt, vagy legalább is nyugtalanító. Ő hitt anyjának, igen okos asszonynak tartotta.

De most, itt a szanatórium folyosóján, a betegszoba előtt, mereven a levegőbe nézett, egy lázadás brutális feltörő erejével.

— Negyven éven át egy szeretet foglya voltam.

Meghökken a gondolatról, de nyomban bölintott: ez így van. Talán nem szép, hogy éppen akkor állapítja ezt meg életében először ily világosan, amikor tehetetlenül, betegen fekszik bent egy szobában az, akitől rásugárzott a szeretet, mely negyven éven át mozdulatlan rabságban tartotta.

Vagy talán mindez csak azért jut most eszébe, mert éppen most kellene megérkeznie a hegytetőre? Csak valami gyerekes keserűség dolgozik benne, hogy anyja miatt, anyja balesete miatt lemaradt erről a szép és izgalmas élményről?

Fejét simogatta, ott, ahol kopaszodik. Mintha az élmények nyomát simitaná el, amelyek megint örökre kútba estek.

Nagyon könnyen megeshetett volna, hogy éppen az az ide- gen nő ül vele szemben a társaskocsiban. A nő, akinek a lát- tára oly mély ütést érzett bensejében, mint még sohase. A nő ujján, mint egyetlen villanásra látta, karikagyűrű volt. De a nő csak egy jegyet váltott az útra. Valakiehez tartozik, de egyedül indult el. És vele szemben ül. Milyen veszedelmes és szép izga- lom. Okvetlenül történt volna valami. Várt reá, reá és a nőre, valami odafent a hegytetőn.

A kaland, bizonyára. Az élet egyetlen, várvavárt, igazi kalandja. A mindenért kárpótló, mindent elsőprő kaland.

A cigaretta csaknem körmére égett. Felrezzent. Szemben világosság gyult egy ajtó fölött. Nem, ez nem az anyja szo- bája, az ő ajtajának felső kis üvegtáblája sötét, még alszik.

A füstöt keserűn fújta ki a szájából. Irtozatos erejű szere- tet az, amellyel először itt ezen az idegen folyosón mert szembe- nézni. Rengeteg erejű szeretet és ő nem tud szabadulni. Csüg- gedten dobta el cigarettáját.

Már esteledett, a folyosó ablakán felhangzott, amint egy rikkanás az esti ujságot árulta odakünn valahol. Lement, vett egyet. Aztán visszament a folyóra, örhelyére.

Az ujság harmadik oldalán nagybetűs címekekkel tűnt sze- mébe valami.

Szörnyű szerencsétlenségről számolt be a lap. A hegyi fűrdő- hely társasgépkocsija, mely ma délelőtt tizenegykor utasokkal zsúfoltan indult rendes útjára a hegytető szállójához, délen a szerpentintű egyik kanyarodójában fékhiba következtében a mélyesbe zuhant. Valamennyi utasa szörnyethalt. Csak egy kis gyerek menekült meg csodálatosképpen.

Ugy bámult az utolsó sorra, mintha maga is hirtelen a mélyesbe zuhant volna és irtozatos ütődés után most térne magához, azzal, hogy él, hogy nincs semmi baja. Ezen a kocsin kellett volna elutaznia. És ha ezen a kocsin utazik, akkor most... ő is ott volna, mint a többiek... mint az a nő is, akinek látára oly különöset érzett, életre vagy halálra szóló mély megrendülést érzett és aki most...

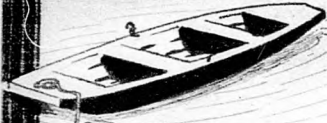
E pillanatban világos lett annak a betegszobának ajtóüvege, ahol anyja feküdt: a beteg fölébredt.

A fiú rábámult erre a fényre és nem birt mozdulni. Csodá- latos erejű szeretet lakik ott valóban, a mögött a kiválgosodott ajtó mögött.

Megdőbönt arca olyan tüzes és homályos volt most, akárcsak anyjé az előbb, amikor a mütöből az altatás után kihozták. Vagy inkább olyan tüzes és homályos volt az arca megint, mint mikor — valaha régen — először látta meg az életet, ame- lyet akkor is — akárcsak most — annak az asszonynak köszön- het ott az ajtón túl.

Íta :
Bányi
Adocsián

Aranyoskék őszi délután van. Az égről mind elbűdostak a felhők. Egy fia síncs közülök a mennyei mezőkön. A víz partján mozdulatlanul halgatnak az ezüstnyárfák. A vén fűzek elgondolkozva süttetik fekete-barna bőrüket a nappal. A víz fölött pacsirta dalol. S a híd körül akkora a sokadalom, mint az országos vásárban.

Mihály bácsi egy vén fűzfa mellett lapul a gyerekerdő szélén. Nézi a sok népet, akik a híd előtt, a sárgászöld réten álldogálnak. S megállapításba veszi, hogy a hídát szépen felidézítették virággal a tanyai lányok. A két karfáját végtelen végig rakták fűzfagallyal. Az elejére valóságos diadalkaput csináltak őszi virágokból. Takaros is a híd annyira, hogy alig győz a látásával jóllakni az emberfia.

A hídról a népekre suhan az öregember pillantása. A tanyaiak ünneplőben vannak mindnyájan. Feketeruha, körteszárú csizma, bárányborsapka a testi ruházatuk. Az asszonyok bő szoknyákban, selyemkendőkben ékeskednek. A lányok hajában arasz széles pántlikák virítanak. És nézik mind komolyan a hidat és a városi urakat. Mert azok is vannak most idekint, de szép számmal. Mert a hídszentelés nem múlhat el csak úgy egyszerűen a tanyák országában, még itt a Sóhajtó-dűlő szélén sem, ahol eddig ladikon jártak át a népek a vizen. Már a déli órákban idetáborozott az összes határ minden lakosa, aki csak mozogni tud. Letelepdedtek a fűzfák alá. Onnan lesték, jönnek-e már a városi urak, akik mind megígérték, hogy nem maradnak el a mai jeles napról.

Egyszer aztán megérkeztek a városiak. De olyan fertelmes sorban, hogy az eleje már rég itt volt a kocsiknak, amikor a túlsó vége még a város alatt rúgta a port. Eljött a polgármester, a pap, meg mindenki, hogy tisztességet adjanak a hídnak, ami most épült föl, hosszú esztendőkre várakozása után.

Mihály bácsi nézi a hidat. Elgondolja, hogy jó dolog ez a népeknek. Mert mehetnek mármost bátran a városba mindenfajta időben. Jó a híd mindenkinek. Csak pontosan neki nem jó. Neki a kenyeret vette ki a szájából. Mert eddig aki át akart jutni a vizen, az kiabálni kezdett, hogy Mihály bácsi, vigyen át kend!

De a kiabálásnak mától kezdve vége. Az ő ladikjába eszentül nem ül élő emberfia, hogy átvigye a túlsó partra.

Mihály nézi a történelmet tovább. Látja, hogy a tisztelendő úr az egyik kocsi mögött selyemruhába öltözik. Aztán odaballag nagykomolyan az imádságos könyvvel, meg a füstölővel, meg a minisztránszgyerekekkel a híd elejére. És mondja az imádságot. A népek húzódnak utána nagyájtatosan, szótlanul. Összekulcsolják a kezüket. S míg szemük a papot figyeli, nyilván arra kéri a mezők és búzavetések Urát, hogy adjon szerencsét az új hídnak.

Ne szakadjon le senki alatt. Se más szerencsétlenség ne történjen rajta soha.

A pap a Miatyánkot mondja. Mindenki letérdel. Úgy zúgják a szent szavakat, mint az áradat. És a nagy csendességben a morajlás szolozsmája felszáll az fűzek fölé a magasságok felé, ahol a csillagok bandáznak éjszakánként. És elmondják a mindenség Urának, hogy megelégedettség van immáron a szívekben a híd felépítésével, amiért áldassék az ő szent neve.

Az ima után a polgármester elővesz a labizsebből egy kis ollót. Elynyiszenti a híd köldökénél kifeszített selyemszalagot.

S a városiakkal együtt ájtatosan átsétál a másik oldalra. Ott megáll az ünneplő társadalom. Nézik a vizet. Szemrevesszik a hidat a másik végétől is, hogy miként mutatkozik, onnan az állása.

Az asszonyok közül sokan a könnyüket törülgetik. Mert hiába, csak nem közönséges tétémény az, hogy azon a helyzetben, ahol eddig ladikon kellett átkelni a másik partra, most már ünneplő subikos csizmában is úgy billeghet át az emberfia, mint az álom.

Mihály bácsi mellében különös fájdalomak zúgnak fel egyszerre erre a látványra. A fűzfák kacagni kezdenek körülötte. A rezgőnyárfák a szívébe hahotáznak. Mind azt kiáltozzák, hogy fölösleges ember immáron

itt kend. Mehet másik határba. Viheti a ladikját. Összezsavarhatja a drótkötelet, ami a két part közt már vagy húsz esztendeje feszült. Mert kendet többet se nappal, se éjjel nem fogja szőlítani senki az élők közül. Mivelhogy itt az új híd, a sárgafehér fahíd a víz hasa fölött.

A népek közt új történelem kezdődik. Bográcsok kerülnek elő a fűzfák alól. A bográcsok birkatesttel vannak telve. És a társadalom letelepszik asztaok mellé, kocsi derekára, a földre, ki hol éri. És megkezdődik a lakomázás.

A láрма meghal egyszerre. Mindenki eszik. Aztán ivások következnek. Aztán ennek is vége. Az emberek körülállják a polgármestert. Elbeszélgetnek vele. Aztán, hogy egyik óra a másik után szalad neki a dülönek, előállnak újra a kocsi. A népek felülnek. S úgy elporolnak, hogy a por is alig győz szállodni utánuk. Elmennek a tanyai népek is. S mire feljön az égre az első csillag, árván áll az új híd a csendes alkonyodásban.

Mihály bácsi előkövetkezik a fűzfa mellől. Szétnéz, lát-e valakit. Az ezüstnyárfák és a fűzfák fölött szelíden száll még a por. Az ég aljáról most kíváncsiskodik elő a nagyképu holdvilág. S a híd úgy ragyog sárga csontjával a kék víz fölött, mintha ezüstből kalapálták volna össze kormosarcú kovácsok.

Mihály bácsi nézi a hidat. Nézi a vizet, melyen már ezüstpénzek csillognak. Eszébe vágódik, hogy itt töltötte el élete legnagyobb részét, ebben a kis tanyában, ami a parton látszik. Innen temette el a feleségét. Innen vitték esküvőre a lányát. Innen készült ő is a nagy útra. Dehát mindennek már vége. Elkészült a híd. És ő feleslegesebb ember lett a határban a házaló cigánynál.

Az öreg összegörnyedve megy a ladikjához, amelyen annyi ezerszer járt a két part közt. Megnézi az alján a drótkötelet, amit már reggel összezsavargatott. Kezébe fogja az evezőt, aki biztonságért volt mindig a vízi szerszámban. S elgondolkozva néz maga elé.

— Merre induljak?

Hirtelen feláll. Kiszáll a ladikból. Belöki a vízbe.

— Ereggy, — morogja.

S míg a víz csendesen viszi lefelé a barnaszürke ladikot, Mihály bácsi felmegy a hídra. Végigtaossa vad gyűlölettel a nagy ellenség fénylő testét. A híd közepén egyszerre megáll. Felnéz az égre, ahol éjszakai szállásukra ballagnak a bárányfelhők. Aztán valami sötét árnyék megmozdul. Valami sebesen zuhan lefelé. A víz akkora habot vet, mint egy kisház. Aztán akkora csend lesz, hogy még a fűzfák is ijedten hagyják abba a sugdolózást a parton.

A híd ezüstfényben ragyog. S a távolban csendesen úszik lefelé egy üres ladik.

K É P

*Divatos, kikent, puccos dáma
gögösen tipeg, mint a páva,
fülében szikrázó butonok,
karján, ujjain ékszer-lomok.*

*A sarikon vén koldus ácsorog,
szeméből halk bánata csorog,
rongyaim folt fojtattal összefoly,
gyomra dobján az éhség dobol.*

*A dámát elnyelte egy kanyar,
elém az este jött el hamar
s hogy néztem a gazdag egekre,
fölcsilant két lélek rejtélmé.*

*A sötét este a dáma volt,
megbújva lenn a földön loholt,
a csillagok fönn kolduskönnyek,
ők Isten szeméire törtek.*

„A pénz nem boldogít. — hirdeti az Andrássy Színházban Vaszary János. Hanem mi boldogít?... A szeretet. Ezt a nyilvánvaló igazságot illusztrálja az új háromlevesos vígjáték, mulattatóan és minden magasabb igény nélkül, úgy, hogy nem a két alapgondolat sugárik fel a színpadrói, messzire láthatóan és megrázó zengéssel, hanem a szakavatott történet, amelyet az író szorgos kezzel és Shaw után szabadon illesztett össze, hálás pesti közönsége élvezetére. Látjuk a kócos Pygmaliont, Horváth Mancit, kültelki nyomorba és tüzórába mártva, amint igaz szívóságra és puritánságra eseti nagy papája mellől a szociális vedőnc éppen elragadja, hogy a lá Molli-nary Gizella lisztes nőszemélyt neveljenek belőle a kepmutató társadalmi számára. Viszik szegény Mancit megjavulni. Mancika egy darabig még mindenki szembe-köp, aki liszteségtelen szándékkal közeledik hozzá. Vitáit is szembe-köpéssel, rúgással és karmolással fejezi be. Ilyen vad és fura, de boldog. Ekkor lép fel Amália kisasszony, a dúsgazdag tojgyszűz, akinek éppen ilyen vadmacskára van szüksége, hogy örökbe fogadhassa és kiverhesse házából az előző rokonokat, akik csak a vagyonát fájják föl és nem szeretik őt. Mancit a főúri lakásban tolytatja eredeti útszéli modorát és itt is szembe-köpi a dámákat, meg a fiatalurat. Amália kisasszony csenevész keble dagadozik a gyönyörűségétől. Amde Mancit is, aki beleszedül a jómodba, ruhákba, csókolózásba, pezsgőzésbe és ahelyett, hogy kidobná a léhűtő rokonoságot, jöhiszeműségében beleszeret a fiúba. Hajnalban a szobájában is fogadja. Az árulás felbőszíti Amália kisasszonyt, aki íme, Mancitól se kapja meg a hön áhított családi szeretetet: és ki akarja akolbóltani Mancit is, nagypapával együtt. Mire a nagypapa s az inas felfedik előtte, hogy Mancit ártatlan jó, nemes, a kisasszonyt szereti is s a rokonok sem olyan utolsó emberek. Nem pályázik itt senki sem Amália pénzére, mert minék is a pénz, mire jó az, mikor van itt elég szeretet.

A pénzt szét kell szórni és ami megmarad, az tiszta szeretet s elég az üdvösségre. Amália elhiszi ezt az alapvető igazságot: és az egész egyjuttas ajkán felzendül a dal, amely a pénz hitványosságáról szól. Ezt a realis mesét Vaszary János mondhanám a nála megszokott mesteri ügyességgel fojtja meg halottségbe és kergeti bele a karcágásba. Anélkül, hogy nagyon odafigyelne az írói munka szentiségre, egyedül es kizárólag a jöbévált felszín érdekl. Vaszary János tudne értékes darabokat is írni. De fél sajtómagától. Attól tart, hogy ma-

Muráti Lili — Csontos Gyula — Vaszary Piri. — Andrássy Színház: „A pénz nem boldogít”

Muráti Lili — Somogyváry Rudolf

Muráti Lili — Taby Anna Mária

Színházi krónika

Elmondja: Papp Jenő

radandót alkotna. S akkor mi lenne a színházi üzemmel, a mókákkal, a guruló nevetőkkel, a divattal s azzal, ami a levegőben lóg, csak formába kell önteni és nem utolsósorban mi lenne a pénzzel, amely ha nem is boldogít, de minden esetre jó, ha minél több van belőle.

Vele szemben vegleg le kell mondanunk arról, hogy az aranykoszorús mesterből kibujják végre az író.

Sajnálnók.

Ugyanez a gárda, amely most rendelkezésére áll, könnyedén el tudna szakadni az örökös színpadi bukfenecésektől, ríkálni és nevetetni tudna, fel'emelni és porba szítani. Csak szöveget kapna s ne mindig a magazinok és áruházak flittereivel, puccpasztájával és glazurjával dobálózék. Szeretnénk egy kicsit gyönyörködni is a Vaszary-dinasztia produktumaiban.

Csontos Gyula most is már majdnem olyan, mint egy Gogoly-szökevény. Utódott csendességével Gorkij és Dosztojevskij pravoszláv szerencsétleneinek derűs szomorúságát kavargja fel. A nicevő ugyan idejét múlt szentimentalizmus, de varázsa van még és főleg van hagyomány.

Vaszary Piroska a tökéletes agyszűz, akinek eldohosodott lelkében gyönyörű penészvirágok nyílnak. Nincs se hamis hangja, se hamis gesztusa. E két nagy karakterszínéssel feledhetetlen előadásokat lehetne produkálni.

S hozzájuk lehetne emelni a szangvinikus Muráti Lilit, akiben van hajlam arra, hogy műfaját magasra fejlessze. Ma, még oly neves, hogy lendülete áitui a színjátszás finom fátlyát, átszakítja és ríkítóan pottyan elénk. Azonnal közösséget érezünk vele, mihelyt két jelenetében öntudatosan ámelegedél.

A nagykövetek flegmájával alakítja komornyik szerepét Dénes György, akinél szintén az a hiba, hogy a célba találó viccnyilatok á szándék leplezetlenségével eregeti el, ami felületés sikerre vezet. Pedig ez a szerepkör neki eleme és ereje. Ideje, hogy átlépjön vele a magasiskola területére.

Négyőjük körül forog a darab s az epizódisták együttese, amelyből kiemeljük Simon Marcse, Taby Anna, Dinnyésy Juliska, Árpád Margit, Romváry Gizella, Somogyváry Rudolf, Maklári János nevét és Horváth Jánosét, aki a színpadot művészi ösztönnel díszletezte.

Asszony a

JÉG BIRODALMÁBAN

szerezzen vizet a főzéshez, az kedélyesen fordul vadásztársához:

— Szaladj el egy kis vizért, fiam — majd a feleségéhez: — azonnal itt lesz. — A gleccser, melyből a víznek való jéget vágjuk, csak másfélórányra van.

Nos, a húsrá is várni kell néhány héttig, amíg felemelkedik a ködfelhő s elúll az eső, mely Krisztina érkezése óta egyfolytában szakad. De egy napon arra ébred, hogy nem veri a kunyhó oldalát a jeges zápor. Felkel, kilép a házból s ebben a percben megérti, miért kerítette hatalmába férjét ez a különös hely.

„Kobaltkék tengerből került el előttem”, írja, „Ibolyaszínű víz, melyben rózsaszínű gleccserek bámulták képüket. A barátságatlan kősvatag acélkék színben szikrázott s halványrózsaszín ég borult fölé. Mennyei táj volt ez, amelyhez hasonló nem láttam még soha. A házikó előtt öcska fürdőkád állt. Abba vizet merítettem beálltam s életem legistenibb fürdőt vettem a havasi napfényben.”

De az arktikus nyár vége felé közeledik. A vadászok ilyenkor szokták megvizsgálni az állatok számára állított csapdákat.

A kirándulás csónakon történik. Az utasok a kék fjordon sikklanak, mely a földcsúcsot kettészeli s nem kevesebb, mint hét napot vesz igénybe. Hétnapi csónakázásra terjed a grehuki „villanegyed”, mely a fjord partján vonul. Tíz-tizenkétórás sí-kirándulásnyira állnak itt a vadászkunyhók, melyekben a csapdákat vizsgáló vadászok az éjszakát szokták tölteni.

Utközben bőven akad hús. A tengerparton a fókák százai napoznak.

EGYEDÜL AZ ÉJSZAKÁBAN

Hússal bőségesen megrakodva tér haza a társaság. Otthon meglepetés várja őket. Házikójuk kéményéből füst gyűrűzik. Ez vendéget jelent a Spitzbergákon, ahol egyetlen „villatulaídonos” se zárja le házát, ha eltávozik. Sőt, gyujtóst, gyufát, ennivalót készít a tűzhelyre, hisz a viharvert vadásznak gyakran csak annyi ereje van, hogy betáncorogjon egy házikóba, gyufát gyujtson s elterüljön a tűzhely előtt.

Ritterék vendége, kitünő vacsorát főz a fáradt háziaknak, de biz a maga főztjénél jobban esik neki másnap és harmadnap az asszonyé. Hálából a szoba mellé másik szobácskát épít deszkára vágott fatöncökből, melyeket a tenger mosott ide. Rózsaszín papírral ki is tapétázza, piccsett, polcokat szögel a falra, aztán elvonul sitalpakon, ahogy jött.

Ő Ritterék legközelebbi szomszédja. Alig kétszáz kilométernyire lakik.

Rózsaszín szobájában vidámabban várja frónónk a téli köztéttséget, mely már közeleg. Október köztéttséget csak néhány percre mutatkozik a nap.

„A csodás kék derengésben hosszú árnyékok vetnek az acélkék hegyek, a fjord vize lila s kimondhatatlan ünnepléység nyugszik a várakozó tájon” — írja.

Egy napon fehér sávot pillant meg a mágius színek közepette, hófehér, dűsfarkú polárrokkát, melyet annyira megszelidít, hogy az oda merészkedik a ház közelébe. Végül háziróka lesz a fehér Mikiből, — így nevezi el — ami azonban nem tartja vissza a férfiakat attól, hogy ne állítsanak neki csapdát. De Krisztina résen van. Napjában kétszer is ellátogat a csapdához. Egy napon megpillantja a mozdulatlan, fehér foltot.

— Csak nem jöttem későn — gondolja ijedten s boldog, mikor látja, hogy az állat lélezkedik. Másfél órát dolgozik, míg sikerül kedvencét kiszabadítani a csapdából. Közben elsötétül az ég és kitör a vihar.

Két héttig tombol a vaksötétben. „A második hét vége felé megértetem, miért mondták többen, hogy itt nálamnál erősebb emberek is meghibbantak. A szakadatlan zivaj megviseli az ember idegeit, de még félelmetesebb az a pillanat, mikor teljes szélcsend áll be. A felhős ég alatt sűrű a sötétség. Soha egy fényssáv.

Es a férfiak késtek. Tizenhat napja voltam egyedül. Három napja kellett volna megérkezniük. Olvasásba, házimunkákba menekültem, de napjában tízszer is kimentem a kunyhó elé lámpással.

— Mi történhetett férjemmel? Hol lehet? Mért nem jön? — gondoltam egy napon a sötétbe bámulva s egyszerre elállt szívverésem. Fejem felett harang szólat meg. Kristálytisztán kongott.

— Beteljesült a jóslat, — gondoltam — meghibbantam, de ekkor már emberi hang is szólt valahonnan. Remegve tartottam lámpámat a magasba, de senki, semmi.

— Csak egy óra múlva tudtam meg, mikor ráborultam férjem vállára, hogy az arktikus vidék hangátvitelét hallottam. A ritka levegőben előfordul, hogy érkezők vagy távozóak hangját egy órával előbb vagy utóbb hallják meg egyes helyeken.

— Mért nem mondtátok ezt előbb? — zokogtam. — Ha tudnátok, mily rémes órát éltam át.”

JEGESMEDVE!

Még egy tündéri tavaszt ér meg frónónk a Spitzbergákon. Napsütéses tavaszt, mely a jégtömbbé fagyott tengert zajló, szikrázó csodává változtatja. Bekövetkezett a jégzajlás. Hozza a jegesmedvéket. A férfiak igatottan várják őket s nem győzik figyelmeztetni Krisztinát, vigye magával fegyverét mindig. A jegesmedve híres arról, hogy irtózatos dühvel ront arra, aki nem teríti le egy lövéssel.

Krisztina egy reggel a ház előtt sütkérezik, mikor látja, hogy a fiú rohanva fut a part felől... De mi ez?... Miközben rohan, egyik ruhadarabját a másik után veti le s dobja a hóba. Aztán hátránéz. Krisztina nevetve akar rákiáltani, mikor mozdog, fehér tömeget pillant meg Carl mögött. Óriás medvét, mely minden eldobott ruhadarab előtt megáll s néhány pillanatilag szaglássza... Egyszeriben megérti, e pillanatilag tartják csak távol az állatot, mert Carl nál nincsen fegyver. Besiet, leakasztja puskáját.

— Tarts balra! — kiált a fiúra s egyetlen lövéssel leteríti az állatot.

Nyár elején az asszonynak búcsúznia kell. A kikötőben megjelenik a hajó, mely idehozta. Bánatosan mond istenhozzadót a Spitzbergáknak, a legtökéletesebb csend, a leghatártalanabb szabadság, a legtüneményesebb színek birodalmának.

Az utóbbi évek legnagyobb könyvsikereinek egyike egy fiatal német nő, Ritter Krisztina munkája. Ez a könyv egy esztendő története a világ legészakibb pontján, ahol a Jeges-tenger kezdődik.

Miközben a könyvet olvassa, úgy érzi az ember, elköltözött az a világ legkevesébb ismert vidékére, ahol az év százharmincnyolc napján éjszaka van.

FŐ A HUMOR

Ritter kapitány, az írónő férje, tudományos expedíció tagjaként került a Spitzbergákra. Mikor a misszió befejezte feladatát, ő nem tért vissza Európába.

»Gyere ide«, írta feleségének, »Meglátod, milyen érdekes élet ez« s bár mindenki lebeszéli az »örült vállalkozásról«, írónónk követi férjét.

»A hajón feltűnt, hogy útitársaim nem hisznek fülüknek, mikor mondom, hova megyek. Megkérdeztek, tudom-e, hogy Grohuktól többszáz kilométernyire nem lakik emberi lény. Mások figyelmeztetnek, hogy több vadász elméje elborult a hosszú sötétség alatt. Csak egy norvég hajóskapitány veregeti meg vállamat kedvesen.

— A Spitzbergákon fő a humor, asszonyka — mondja »hümör«-nek ejtve a szót.

»Hát erre valóban szükségem volt. Főleg abban az órában, melyben a hajó partra tett, ahol nem mozgott élőlény férjemen és fiatal norvég vadásztársán, Carlon kívül.

»Férjem valamennyi lévelében azt írta«, folytatja Krisztina, »ha utána megyek, kiberli a grohuki vadászterületet, mert ott kitűnően felszerelt, csinos kis háza van egy vadásznak.

A „csinos” ház horpadt óriás-doboznak bizonyult, tetején ferde kéménnyel, „kitűnően felszerelt” belsejében egyetlen fekete falú szoba. Annak sarkában lyukas takaréktűzhely, három picces, polcos, asztal, két láda ruhafélének. A szoba mentén sötét folyosó, mely egyben éléstár is.

Hetekig tart, míg Krisztina kívül-belül lesüröli a kunyhót, megföldozza a tűzhelyet, kidobja elődjük, a prémvadász félelmetes találmányát, a fagyasztott babfőzeléket, mely a folyosó menyezetéről lóg le láncon s az az előnye, — mondják a férfiak — bármikor le lehet faragni belőle s megmelegíteni.

„VILLANEGYED” A JÉGVILÁGBAN

Nem teremvén a Spitzbergákon semmi, konzervekre vannak utalva az ottlakók. A konzervek vitamintartalma azonban tudvalevőleg igen alacsony. Félő, hogy az európai megtámadja a skorbut. Irónónk nem győzi a férfiakat faggatni, mikor vetődik már erre elejteni való állat.

— Jön az bőven, csak ki kell várni — felelnek a férfiak.

Mikor Krisztina először kéri férjét,

NOVOSEX 39 FEMININE
MASCULIN NOVOSEX

SEXUALHORMONOS KOZMETIKUM

fiatalság, üde arc, életerő

Semleges Képeslapok a nőkről

IRTA:
Megyery Ella

s mindketten igen boldogok új rangjukban. Tiszti fizetést kapnak, «igazi» egyenruhát s még igazibb «nagy élményt», mert, persze, a legelső arcvonal az ambíciójuk, ahol, látni is lehet valami «érdekeset»...

Nehéz és bonyolult ügy manapság semleges sajtótermékekhez hozzájutni. De miért tart az ember jóbarátokat Stockholmtól Istambulig? Többek közt azért is, hogy ezeken a sötét, lehangoló estéken körülbástyázhassa magát a kisse már elkésett, de mégis csak más világból való képes és képtelen újságokkal, amelyekből úgy harsog ki a történelem, mint itéletnap trombita.

De most mégsem a basszusok és baritonok mennydörgésére figyelnek első sorban, hanem a meggyérült hegedűszóra és fuvalóra, sőt itt-ott fátyolos szopránszólóra is: a női hang csengésére, amely a dermesztő szimfóniába mégis csak belevegyül.

Mit hallunk nőkről — világlapok hasábjaira méltó nőkről — ezekben a sorsdöntő időkben?

Legelső mozdulatom, önkéntelenül: tisztelgés. *Lották* gyakorlatoznak a fényes-fehér papíron. Magas, vékony, fiúsan szikár, széles vállú, csontosarcú, északi-szöke fiatal lányok, akiknek lábszára arra emlékeztet, hogy a legjobb futók a finnek közül kerülnek ki. Formaingben és shortban gerelyt dobznak a *Lották*, nyilaznak, vívnak és célbalönek: mozdulatuk acélos, tekintetük tiszta és egyenes, kifejezésük derűs. Persze, nem csupa ilyen húszév körüli lányból áll a szervezetük, tudjuk, hogy az idősebb korosztályok összes asszony- és matrónatípusai is beletartoznak.

Mégis úgy képzelem, hogy az a három Lotta, aki karácsony hetében az Ilmen-tó körül fegyverrel kezében, elesett, ezek közül a fiatal amazonokból való, akiket a képeslap is bemutat. Ezeknek van az a valkürtekintetük, mintha még semmi földi szenvedély nem zavarná őket küldetésükben. Nincs otthon férj és gyerekek, talán még vőlegény is szerelmes se, aki megkötné bátorságukat. És ha van: annál nagyobb a női érdemük. Bátran mondhatjuk: emberi érdemük...

Másik kép: *angol lányok* indulnak valamelyik harcra. Részben haditudósítónak, részben a most annál is divatosabb hadifestőnek. Éppen újév körül zajlott le ilyen visszcseré: az egyik hadifestő-hölgy visszatért Londonba s most a St. James-tér legfelkapottabb műkereskedőjénél kiállít, utódját pedig már ki is küldte helyébe a War Office. Mindkét kisasszony nyilatkozott, persze, a sajtónak. Egyik huszonkét, másik huszonhárom éves

Aki megéri, meg is látja: hűsvétra a most kiutazott piktoriasasszony fog gyűjteményével szerepelni a St James-téren. Csinos képekkel egy bombatalálattalról, vagy éjjeli partizánrohamról, gyöngéd női impresszionizmussal feldolgozva...

Most két olyan epizód, amelyek a ma sem kiháló női életművészet teréről valók, hiszen mondtam, ugy-e, hogy a zord egyvelegbe szakszofonhang is belejátszik.

Az egyik hírecske *Amerikából* repült ide. Úgy szól, hogy Baba hercegnő elhagyta férjét Hollywoodban, mert ellenállhatatlan vágyat érez, hogy a háborút, legalább, mint soffőr szolgálja. Aki nem tudná: Baba hercegnő — így magyarul kiírt becéző névvel! — a sharavari maharadzsa fiatalabbik leánya. Nem is oly régen történt, hogy halálosan beleszeretett Bob Gregory boxbajnokba. Rögön platinaszöke oxidáltatta éjfekete hindu fűrtjeit s kibokszolta magának ezt a náluk ugyancsak forradalmi számító házasságot. Mikor az urát filmszerződése Hollywoodba szólította, engedelmesen követte, most azonban harctérre vágyik Baba hercegnő. Már nyilatkozott is, persze, jobbra-balra s szérenyen kijelentette: legrosszabb esetben egy kórházkocsi vezetésével is beéri, bár tankot mégis csak jobban szeretne... Nem volna ajánlatosabb, kérdezzük, egy bárdobogó «valahol a Broadwayn»?

A másik híradás New-Yorkból ered s a volt párisi divatvilág egyik császárnőjével foglalkozik. Az alkalmi hős nő: Mme. Schiaparelli ugyanis Svájcban az új világba indult, hogy divatbemutatóját ott maga tartsa meg. Ezen nincs mit csodálkozni, hiszen az üzlet komoly dolog, még akkor is, ha az óceánt aknamezők borítják — legfeljebb hajó helyett, Clipper választ a korszerű vállalkozó. Így Mme. Schiaparelli is Lisszabonból kelt útra, hogy a Dixie Clipperen harminckét óra alatt elérje New-Yorkot. Ezen a cethalalakú, huszonhét vendégre berendezett luxushydroplánon — az utasok úgy élnek itt a cethal gyomrában, akár csak a bibliai Jónás — véletlenül egy francia újságíró is utazott, aki «komoly» riportjában nem

győz eléggé mulatni a híres szabóné negédeségein. Részletesen elmondja: mikor az ebédőbe besuhog, alig látszik ki a prémekek, ékszerkek, virágok tömegéből. Így feldiszipitett, mint valami karácsonyfa, letelepszik az asztalhoz s mikor a fehér köpenyes légi pincér sorra kérdi az utasokat, milyen aperítiffel szolgálhat lunch előtt s hogy valamilyen gyógymód szerint étkezik-e a vendég: mindenki rendesen válaszol, csak Madame Schiaparelli ropogtat mely hangján valami rejtélyes duplaszót...

Az újságíró kitalálja: egy egész üveg Fernet Branca-t óhajtana a divatdiktátornő, ezt a keserű szicíliai pálinkát, amely valamikor Párisban is oly kedvelt étvágygerjesztő volt. A steward azonban az újságírónál is maliciózusabb s jól megjátszott értetlenséggel mered a hölgy szájára. Schiaparelli ugyanis olasz s igen rosszul beszél — valamennyi nyelven. Bedől a stewardnak s hangosan betűzi az előbbi szót:

— F, mint Foch, E, mint Edward, R, mint Roosevelt, N, mint Napoleon, E, mint Elysée, T, mint Tutankhamen...

Az utasok összemosisolyognak, a steward meghajlik s már hozza is a likört.

Az újságíró pedig maliciózusan és érthetően idősebb gúnnyal megjegyzi:

— Voila, ha valaki ilyen előkelő! Madame Schiaparelli futtában is csak hatalmi tényezőket tud pálinkája kibetűzésére összeszedni! Ha halott is: legyen császár, vagy király — de legalább is világhírű hadvezér és köztársasági elnök...

KÉSŐI LÁTOGATÓ

Farkas István:

— Halló, Lujza? Édes szívem, nem tudok ma hazajönni, mert a múzeum építési szakbizottsága ülést tart s azon kell elmökölnöm. Remélem, nem félsz egyelőre a villában? Bátor kis asszonyka vagy, de meg ha jól bezárkózol, otthonunkba bajos bejutni idegennek. Éjfél tájban érkezem.

— Addig ébren maradok, van egy jó könyvem, azt olvasom majd és a rádiót hallgatom — válaszolta a ház fiatal asszonya telefonáló férjének. Nemrég építettek kis házukat a város szélén. Igaz ugyan, hogy a legközelebbi autobusvégállomás hatvan lépésnyire van, de reggel, mikor a pompás mérnöki mestermű tulajdonosai szétnéznek s látják a rózsaszínű hegyeket, melyeknek oldalán fekete erdők meséinek az éjszakáról, látják a kertjüket s tudják, hogy egyedül vannak, hogy néhány szál drót köti össze őket a civilizációval s a rádióhullámok nyargaló ívén jut el hozzájuk mindaz, amit városi ember aligha nélkülözhet. Értékelné tudják a magányt, amit saját két kezük és fejük munkájával szereztek meg. Aki igazán megdolgozik a holmijáért, ezeket a tárgyakat barátjának tekintik. Lujza is így élt pompás, meleg, puha lakásában és nem vágyódott sehová. Most, hogy a férje elmarad, alaposan körülnézett a lakásban, megvizsgálta az ajtókat, — öreg cseléde kétnapi szabadságot kapott — aztán a hatalmas állólámpa alá telepedett kedvenc írója művével. Csak egy Westminster-óra nyugtalankodott a könyvszekrény tetején, mikor az időt jelezte, egyébként teljes volt a csend és az asszony lelkében a nyugalom. De most újból megszólalt a telefon:

— Kis szívem, úgylátszik, a szakbizottság tagjai nem jönnek össze, te talán nem is tudod, esik az eső, hideg szél fúj s az öregurak félnék a párás levegőtől, tele vannak reumával... meglehet, hogy félóra múlva mégis csak nálad leszek... ha azonban nem jönnek, akkor tudod, nemde, hogy az öregurak...

Lujza tovább olvasott. Teltek-multak a percek. Mikor a legszebb fejezetnél tartott, valaki megnyomta a csengő gombját. Tehát mégis hazajött a férjecskéje! Összekapkodta pongyoláját, papucsait és rohant ajtót nyitni. Szegénykém még megfázik, tényleg hallani a szél dudolását és azt a kisérteties lármát, amit a falhoz vert esőcseppek okoznak. Lujza kitérte az ajtót... és nagyot sikoltott...

Ismeretlen férfi lépett be, mielőtt az asszony az ajtót megint becsaphatta volna előtte. A férfi végezte el ezt a munkát. Kihúzta a kulcsot és zsebre vágta. Aztán intett, hogy vezesse az asszonyt a szobába.

— Ne ijedjen meg, kérem, — szólalt meg és hangjából az intelligens ember közvetlensége érzett — ne féljen. Kénytelen voltam idemennékülni. Motorkerékpárom párszáz lépésnyire innen megcsuszott a nedves úttesten. Azt hiszem, egyik vállam erősen megsérült. Érzem, hogy vérzik. Arra kérem tehát, asszonyom, kösse be a sebet s aztán bocsásson el, ne kérdezze,

ki vagyok, főleg a bemutatkozás... kérem, húzza le a kabátomat...

A fiatalasszony meg sem bírt mozdulni. Rémulületében egész testét reszketés rázta. Az idegen azonban oly könnyörögve nézett rá s annyira szelidnek látszott, hogy rémullete lassan felengedett. A férfi nagyon ki lehetett merülvén s igen nagyot zuhanhatott, mert tele volt sárral, az arca is vérzett s mikor Lujza — mi mást tehetett volna — lehúzta a kabátját, a vállon csinos piros foltok mutatkoztak. Egy ollóval az ing egy részét is el kellett távolítani. Most már könnyen ment a munka.

— Kérem, — szólalt meg az asszony — szívesen telefonálók a legközelebbi orvosért, itt lakik vagy félkilométernyire, húsz perc alatt itt lehet...

— Ezt meg ne próbálja, asszonyom, mert akkor... nézze, megmondom őszintén: olyan ügyben jártam, amelyről nem mindenkinek szabad tudnia. Goromba lennék, ha telefonálna... de most rajta, asszonyom, van valami fertőtlenítőszerem itthon? Tiszta szesz? Nagyon jó... jaj... azt hiszem, igen sok vért vesztettem... kezdek elgyengülni... megengedi, asszonyom, hogy míg bekötöz, ide ülhessek? Szédülök...

De minden fájdalma és gyengesége ellenére az idegen, minden erejét összeszedve, tartotta magát. Lujza látta, fél elaludni. Mikor úgy, ahogy rendbehozta a férfit, kiválasztott férje ruhái közül egy kabátot s felajánlotta a szakadt másik helyett.

— Most már azt hiszem, nem lehet egyéb kívánsága, megkínálhatom még egy kis frissítővel, de aztán menjen... a férjem minden pillanatban megérkezhetik... szent Isten...

Az idegen feje hátracsuklott, felsőteste összegörnyedt. Hát bizony szabályszerűen elájult szegény. Lujza tanácstalanul állt előtte. Mindenekelőtt a rádiót halkította

Az iskolaévben

a szülők legfőbb gondja, hogy a szellemi és testi fejlődés harmonikusan egészítsék ki egymást. A szellemiek gondját nagyrészt átveszi az iskola. A testi fejlődés előmozdítása pedig történjék az egészséges életmód jegyében. Rendszeres korai lefekvés és korai felkelés, napi kilenc órai alvás, hideg vízben való mosdás és ledörzsölés, könnyen emészthető, nagy tápértéjű, fűszermentes étkezés biztosítja ezt. A reggeli és uzsonna tápértéke a jóízű SALVE-tápszer hozzáadásával előnyösen fokozható. Mindenesetre alkalmazzuk ezeket az eszközöket a gyermeki szervezet erősítésére. A legkisebb rendellenesség esetén viszont kérjük ki az orvos véleményét. »Prévoir c'est savoir«: az előrelátás az igazi tudás, mondja a régi francia mondás is. Ez egyben minden felelősségteljes feladatnak, így a gyermeknevelésnek is igazi mester-szabálya.

le. Nem oltotta el... most igazán szüksége volt egy kis bátorításra... aztán leült, szemben a férfival, tiszser is a telefon felé nyult... nem, nem szabad... ha az idegen felébred, megöli... mit tegyen s most a rádióban a szpiker beszélni kezdett... „músortunkat egy percre félbeszakítjuk s egy rendkívüli hírt közlünk... egy magát Vikányi doktornak nevező tagbaszakadt, harmincas, szőkehajú, vékonybajuszú férfi motorkerékpáron menekül, mert alig egy órával ezelőtt egy rettenetes ökölcsapással megölt egy kereskedőt, akibe az utcán belekötött... zöld térdnadrág, kávébarna zeke van rajta... aki látja őt, azonnal jelentse a legközelebbi rendőrnek vagy csendőrnék...”

Lujza rémulten látta, hogy aki előtte ül hátradőlve, eszméletlenül, ez az, akit rádió útján keresnek. Gyilkossal van egyedül a házban! Most aztán teljesen cserbenhagyta a bátorsága. Pedig most kellene felhasználnia az alkalmat... telefonálni, míg az idegen eszméletlen... de ahányszor a készülékhez nyúlt, mintha a férfi kisé felnyitotta volna a szemét... Mégis, mégis csak ezt teheti! Végtelen óvatosan vette az ölébe a készüléket... elhatározta, ha leleplezik, az idegen fejéhez vágja, aztán történjék, aminek történnie kell... igen, itt a vonal... most tárcsázni kezdte a férje számát a bizottságban... eddig nincs baj... halló... hamar Hernádi... halló... Ferenc... végveszély... itt ül velem szemben... gyilkos... és...

Ebben a pillanatban az idegen mocorogni kezdett. Lujza azonnal visszatarolta a telefont a helyére. A férfi lassan feltápászkodott.

— Hány óra? Azt hiszem, aludtam... remélem, nem élt vissza... mert akkor megölném. Mennem kell... adjon valamit ennem, de gyorsan, aztán magára hagyom. Járjon előttem... gyermek a konyhába...

Az idegen éppen benézett az éléskamrába, mikor Lujza végsőkig felfokozott figyelmé meghallotta, hogy valaki jár a kertben. Ez csak Ferenc lehet! Most... egy pillanat... nagyot lökött a férfin, aki orral bukkott be a lekvárosüvegek és állványok közé... és Lujza rácsapta a nehéz ajtót, ráfordította a kulcsot, a folyosójához rohant, felnyitotta. Se-git... akarta kiáltani, de a férje karjaiba bukkott, Ferenc mögött rendőrök álltak s az idegen az éléskamra kincseit vagdosta földhöz mérgében. Mikor kinyitották az ajtót, olyan mozdulatot tett, mint aki támadni akar. De aztán belátta, minden hiába. — Nem tudom, hogyan csinálta ezt, asszonyom — mondotta keserű mosollyal, — de meg kell dicsérenem, ügyes volt és én voltam a számár, hogy nőre bíztam a sorsomat. Menjünk.

— Holnapról kezdve inast fogadok, — mondotta Ferenc — mikor megint egyedül maradtak a meghitt lakásban — dupla bért fizetek neki, de góliátnak kell lennie... hős voltál, szívem, hős és ravasz. Ezentúl senkit be ne engedj, ha nem csenget ötet egymásután... látod, most is ezért kellett átélned e rettenetes órákat... — s Ferenc a karjaiba vette a még mindig reszkető teremtést...

"Nem szeretem, amikor
édes, kis
TOLNAY KLÁRI-nak
látunk..."

Tolnay Kláriról évek óta az az elképzelésem, hogy lélekben, tehetségben, egyéniségben semmi köze sincs ahhoz az édeskés, rózsaszínfelhős, szentimentális figurához, akinek a színház vagy a közönség látni szeretné. Noha pályája folyamán többször megállapították már, milyen csillogó a humora, milyen megkapó a drámái erje, újból és újból a helytelen irányba való beskatulyázás veszedelme fenyegette.

Most, hogy szembentűnök és beszélgetek vele, róla való régi elképzelésem csak megerősödik. Nem, ez az érdekes, elgondolkozó nő, akinek a szemében lélek világít, *semmiképpen sem csupamosoly, libegő és iebegő földreszállt álom, hanem talpig ember.* Nem is nagyon vidám. Látszik rajta: tudja, hogy az élet nem csupa tejszínhab.

Kíváncsi vagyok, hogyan látja önmagát. Mire vágyódik? Milyen szerepeket szeret? Azt mondja:

— Amíg a színésznő nagyon fiatal, természetesen nem bíznák rá nagy drámai feladatot. Többben megállapították már, hogy a színésznő harminc éven felül, a színész pedig negyven éven túl válik komoly művésszé. Ez magától értetődő. *A tapasztalatok, az élmények, az örömök és a szenvedések érlelik a művészt. Házasság, gyerekek, gondok és küzdelmek, befelé fordítják az ember tekintetét. Mi mindent ért meg és látott Jászai Mari, mennyi szomorúság érte Varsányi Irént! Színészi nagyságuk kifejlődéséhez ez is hozzájárult. A szenvedés nem árt a színésznek, a boldogtalanság csak elmélyíti.*

— És a szerepek?

— A pesti közönség, meg a színházak is hajlamosak arra, hogy beskatulyázzák az embert. *Ha valakinek egyszer démon-szerepben volt sikere, örökké démonnak akarják látni.* Rólam azt képzelik, hogy a szó szinpadai értelmében naiva vagyok. Nem tudom, mi az oka ennek. Mindig arra voltam büszke, hogy *Somlay feleségétől Somlay leányáig mindenféle szerepet játszottam.* Kimagasló sikereim is drámai szerepekben voltak. *Nem szeretem, amikor édes, kis Tolnay Klárinak látunk.*

— Mit játszik legszívesebben?

— *Bohózatot.* A chaplini humort szeretem. Erről eszembe jut, hogy a napokban azt mondta valaki rólam: *»Nagyon elbizakodotti ez a Tolnay Klári, azt hiszi, neki minden jól áll!«* Új frizurámat lesimított rövid hajammal kapcsolatban hangzott el ez a kedves megállapítás. Az illetőnek eszébe se jut, hogy azért vágtam le a hajamat, azért nem ragaszkodom a szép lofnis frizúrához, mert szerepemhez sima, rövid haj illik. Engem a külsőségek különben sem érdekelnek. *Ha a szerep megkívánja, kicsitvó sítom magamat, de ha azt kívánja, hogy csúnya legyek, azt se bánom.* A legjobban a kómikum érdekel, meg a komoly dráma. Ami a kettő között van: az édeskésés, az nem érdekel.

— A *»Fecske és denevére«*-ben nagy a sikere...

— Sokat vitatkoznak erről a szerepemről. Izgatja az embereket a jobbakör. *A darab lányajakja, úgy látom, a nőknek jobban tetszik, mint a férfiaknak.* Én nagyon szeretem ezt a szerepet. Valami érdekes és eredeti van abban, hogy Herczeg Ferenc tulajdonképpen nem dönti el, hogy a fiúnak, vagy a lánynak van igazga? *Nem foglalt állást egyik mellett sem.* Nyitva hagyja a problémát. Amikor az egyik szereplő felvet egy kérdést, a másik ilyeneket válaszol: *»Haj, akkor menjünk sétálni...«* Egyszer megkérdeztem Herczegt, mondja meg őszintén, kinek ad igazat, a fecskének, vagy a denevérenek? Azt válaszolta, hogy: *»Kérem, en nem foglaltok állást egyik mellett sem...«* Faggattam. A szávaiból végül is arra következtek, hogy *ta-án inkább a lányt szereti jobban.*

— És Tolnay Klári kinek ad igazat?

— *Hetven százalékban a lánynak. De vannak olyan momentumok is, amelyekben nem értek vele egyet.*

Kislánya, a négyéves *Zsuzsika* robot be ebben a pillanatban a szobába. Elbűvölő gyermek. Hosszas megbeszélést folytat édesanyjával arról, hogy ródlizni szeretne. Klári a felnőttek nyelvén, komolyan beszél vele. Amikor *Zsuzsika* kimegy, azt mondja:

— *Sokat búsulok amiatt, hogy nem lehetek folyton a gyerekekkel.* Egyik este sirva mentem be a színházba. *Zsuzsikának* láza volt, égett az arcocskaja, fáj a torka és én nem maradhatam mellette.

— Azt gondolja, hogy színésznőnek nem való gyerekek?

— Dehogynis gondolom azt! *A gyerekről a világ minden kincseért se mondanék le. Színesítő játékom skáláját is gazdagítja, hogy vele kapcsolatban új érzéseket ismertem meg.* A szeretetnek, az aggodalomnak, a feltétneskedő szívdobogató érzésére akkor döbbenünk csak rá igazán, amikor gyerekekünk van. A betegágy-nál való virrasztás, a gyerekekkel kapcsolatos sok szomorúság, sok öröm nyomán új színben látjuk a világot. *Minden szabad időmet Zsuzsikával töltöm.* Ilyenkor mindig arra kér, hogy meséljek önmagamról. Az én kislánykoromról.

— Mit szólt *Zsuzsika* ahhoz, hogy az édesanyja színésznő?

— Eleinte sirt, amikor este azt mondta neki, hogy színházba megyek, de most már megszokta. *Az idén vittem először színházba.* Megnéztük a *Laty-Matyit.* Amikor felment a függöny, azt hittem, boldog lesz, hogy ilyen szép díszletet és anyni családlatos dolgot lát a szinpadon. De ő riadtan nézett felfelé és egyre azt kérdezte: *»Hová ment a függöny?«*

ANGELO PHOTOS

— Törődik a háztartásával is!

— Törődöm. Érdekel is. Olykor azt hiszem, hogy szétszakítom magamat. *Színház, film, gyerek, háztartás, család!* Egy kicsit sok egy embernek. És én azt hiszem, hogy az ember csak egy dolgot tud százszázalékosan csinálni. *Engem pedig minden, amit csinálok, százszázalékosan érdekel.*

— Vagyis, amikor lelép a szinpadról, megint visszazökken polgári anyává!

— Igen, néha úgy érzem, hogy két életet élek és az egyiknek semmi köze sincs a másikhoz. Nagy hiba, hogy az emberek a színésznőt mindig istennőnek akarják látni. *En annak örülnék legjobban, ha az utcán senki sem ismerne rám.* A színésznő a szinpadon szerepeljen csak. Magánélete ne érdekelje az embereket. *Sokszor a villamoson szeretném megfigyelni az embereket.* Színésznő számára nincs ennél jobb stádium. De aztán észreveszem, hogy felismertek. Néznek és kritizálnak. Ez rettenetesen zavar. Ilyenkor kénytelen vagyok úgy viselkedni, mint a Tolnay Klári és nem az a villamoson utazó polgárasszony, akinek semmi köze sincs a színházhoz.

Hirtelen megnézi, hány óra. *Elszörnyűködik:*

— Belefelejtkeztem a beszélgetésbe. Pedig nemsokára a szinpadon kell lennem. *Felmegy a függöny és kezdődik a másik életem...*

Hoogy éljen egy ASSZONY!

Van itt Pesten egy asszony, a »Vezérigazgatónő«. Helyes, kedves, csinos asszonyka, olyan, akivel ha négy-szemkáb beszélget az ember, csak fele észével követi a beszéd tonálát, az esse másképp feléval folyton arra gondol, milyen szép ennek a nőnek a sze-me, az ajka, a keze, amit éppen lát az ember. És arra is gondol, milyen jó volna mellé ülni és a kezét csókolgatni.

Ebből láthatja minden nő, hogy amikor egy férfi beszélget vele, az egy kicsit mindig a nőt is látja benne, egy kicsit a nőt is mindig nézi benne, méricskéli, kóstolgatja, figyeli. Aki mást hisz, az téved. Ezért igaz az a mondas, hogy egy nő és egy férfi között soha nem lehet önzetlen ismeretség, hogy önzetlen barátságról ne is beszéljék. Nem szabad félreagymáznia ezt a megállapítást: nem akar minden férfi minden női klangszólított önzéssel »birtokba vennie«, illyesmírlől nincs szó. De már az is egy kis önzés, ha ártatlan arccal vele szemben ülök vagy sétálok, beszélgetünk az időjárásról, a téli tavaszról, hogy már nemokára nyílnak az ibolyák vagy a háború eseményeiről, a légbombázásokról, mozirol, színházról, könyvről s arról, hogy tizéka díoból háromötven. »Ma méregdrága s közben észreveszem a szép szemét, meglátom, hogy kékek a szemek, szépen ível a szája s efféléket. Ezt pedig igenis: meglátom s velem együtt minden férfi meglátja s meg is nézi. Ezért jó, ha egy nő minden viszonylatban gondol arra, hogy ő elsősorban mindig nő, teszem fel, ha frónő is közben vagy gondos háziasszony, sőt akkor is, ha történetesen vezérigazgatónő.

Ezt a vezérigazgatónőt azonban nem ezért állítom ide, hanem azért, mert amint a titkárja elárulta: életkora ötvennégy éves.

És ragyogó szépasszony, hatása olyan, mint a koratavaszi ibolyáé. Nagy dolog, úgyebár? Amikor Stanhall professzor szerint: minden nő, mikor betöltötte negyvenötödik évét, alacsonyabb lesz és szélesebb. Ez a vezérigazgatónő viszont már közel tízszent-dóval több és — hódítá.

Megkértem, legyen szíves és beszéljen arról, hogyan él, helyesebben: hogyan kellene élni minden asszonynak, hogy mindig ilyen szép maradjon.

— A nők helytelenül élnek, — így kezdte. — Helytelenül élnek szerelemben, házasságban, hivatalban és a tüzhely mellett is. Nehéz sors nőnek születni. Sajnos, a sorsor változtatni nem lehet, mert ez a nehéz sors a veleszületés következménye. És azért csak megnehezíti az, hogy a férfiak általában gyöngédtelemek, tapintatlanok, azt is mondhatnám: könyörtelenek a nőkkal szemben. A lecsókolják róla az első évek varázsát, ridegekké válnak s legteljebbek csak könyörületből, szánalomból vagy kötelességerészéből simogatják meg a nő hervadó lelkét. A nő ösztönösen érzi nehéz sorsát s ezért a szere-

lemben túlzottan odaadó, ragaszkodó, gyöngéd, kitaró, következetes. Azt hiszi — nem hiszi, mert nem tudatos, amit művel, — inkább talán ösztönei diktálják, hogy gyöngéd és odaadó legyen, mert így tarthatja meg magát azt, akit szeret.

A házasságban minden gondja, hogy férjét kiszolgálja, egész érzésvilágát az a végy fűti, ez foglalja le gondolatait s a hálátlan férfi, — tisztelet a kivételnek, — szépen, tiltokban, lopva, másfelé kezd »nézgelődni« s a hűtlenséget, — legalább is gondolatban, — mindegyik elköveti. Ezért hálátlanok és gyöngédtelemek s nem akarják észrevenni, hogy az asszony, aki olyan jó hozzájuk, aki annyi melegséggel vesz körül: mérhetetlen sokat szenved.

A nők, hivatali vagy más foglalkozási körülményben is többé-kevésbé olyanok, mint a szerelemben: odaadók, lelkiismeretesek, egész énjüket beleviszik a munkába azért, mert női mivoltuk diktálja, hogy áldozatosak legyenek.

Mindezek a tulajdonságok felőrik szépségüket, korábban öregsznek, mint kellene, amikor az idő mulasztása hatványozott mértékben jelentkezik a visszahatások, azok a fájdalmas percek és órák, melyek életük kísérői.

Az öregedési folyamatot azoknál, akik háztartásvezetők s a tüzhely körül is foglalkozkodnak, nagyban elősegíti az a körülmény, hogy sokat esznek. Csipegetnek ebből is, abból is, kóstolgatják ezt is, azt is s mindezek után alaposan beebédnek és — híznek. A hízás magában is öregítő folyamata: a főtűs hús- és zsírtéher több munkát ró az izmokra, csontokra, szívre, vesékre s a szervezet a túlterhelés következtében »strapálódik«, szétterül, elformátlanodik. Ne adj Isten,

hogy a nők le tudjanak mondani a helytelen táplálkozásról, nem tudják kikapcsolni inyüket az izlézés tolakodó hatása alól s a kelle-ténél többször és többet esznek. Nem egy-szer látam, hogy egyszerűbb nők, mikor hazafelé tartanak megrakott kosarukkal a vásárcsarnokból, diszkrétan belibegnek a közeli kis cukrászdába, »bekapnak« két-három tortaszületet, csak úgy állva és sietnek haza, tizóralzni, egy bögre teát jó cukrosan, azután főzni kezdik az ebédet s az első jó falatot — csak úgy kóstolgotásképpen — bekap-ják. És kezdenek szépen hízni s korai öreg-asszonyokká szélesedni.

— Hogy én hogyan élek vagy éltem? Egész másképp, mint más asszonyok. A szerelemben sohasem »strapáltam« magam azért, hogy valakit meghódítsak. S ha magától meghódított, ügyeltem arra, hogy a csókot mindig szűkös adogalásbba kapja, nehogy megcsömörüljön. Erre a férfiak nagyon hajlamosak. Férfijemmel huszoneg évig, haláláig éltem együtt boldog házasságot. Van négy fiam, egy már orvos, drága jó gyermek és »snáj-dig« szép fiú valamennyi. Házasságomat úgy vezettem be, hogy kerek húszéven keresztül soha nem engedtem el az uram egyedül se-hova. Nekem beszélhetett, amit akart, dühöngöhetett, föllüthetett, nem érdekelt. Ha öltözököt, kezdem én is öltözököt. »Hova megye?« »AhoVa te.« Nem veszekedtem, tür-tem, hallgattam, de öltözököttem. Eleinte ne-hezen ment, de lassan »belelört« a hámba a csikók s megadta magát a kérelhetetlen sor-snak. Sok asszony megpróbálkozik ezzel, tudom, de elkövet két hitvány, vagy később kezdő vagy veszekedéssel csinálja. »Egy férfinak joga van odamenni, ahoVa akar, de ugyan-olyan joga van a feleségnek is, hogy elkísérje.« Ebből nem engedtem. Szépen, főn-mán, nyugodtan, csicseregeve csináltam, de csináltam. Ha valóban olyan helyre »kellette menni az uramnak, ahol én nem jelenhettem meg, megvártam a kapuban. Nem fáradtam el a vámi és állni. Tudtam, én most a boldog-ságotom őrzöm. Nem is volt soha semmi baj. Tehernek érzett engem? Lehet, — ele-inte. De aztán úgy megszokta ezt a terhet, hogy nem is tudott volna másképp élni. Minden attól függ, hogy vezetni be az asszony a házasságot. Kerdezhetsen, egy kis akaratall minden megy, mert kezdetben minden férj határtalanul gyöngéd és figyelmes. Később... később már nem megy. Ajaj, dehogys megy, dehogys. Ha később akarja kezdeni az assz-ony, ebből vagy válás vagy örökös per-patvar lesz. És: sohasem feledkeztem meg arról, hogy szép és kívánatos akarok lenni és maradni. Kikapcsoltam inycsakémet a tá-basok és tepsik varázsából, a cukrostészta-k bővtöltébe. A sokevés férfitalajdonság, tőm-tem is uracskám »bogyé« minden jóval, hogy minél kezelebb bárányka váljék belőle, far-kas helyett. És ime, itt vagyok. Megmutassam a keresztlevelem? Születtem 1890-ben, de-cember havában. És nézzem csak ki, ha el-megy. Itt ül az előszobában az a nagy, »má-lésajú fiú«, szinte restellem. Huszonnyolc-éves és imád. Nem azért, mert ő mondja, ha-nem... ezt megérzi egy asszony. Különösen ötvennégy éves élettapasztalatokkal.

Karlsbadi ivókúra otthon!

Valódi természetes
KARLSBADISÓ

Máj-, epe-, gyomor-,
bél- és anyagcsere-
betegségek
természetes
gyógyszere

Orvosi tanács
kikérendő
Gyógytárakban,
dórogériákban
kérem kifejezetten

KARLSBAD

valódi
Karlsbadi só
Ismeretével szolgál:
ÉDESKUTY R. T. Budapest,
Erzsébet-tér 8

Őszi füst

Őszi füst

Az orvos eltette az ezüst szívhallgatót a megtörülte a szemüvegét.

— Mi bajom van? — kérdezte Anna.

Az orvos felhúzta a vállát s kitaráta karját, mint aki nem talál semmit. Valóban semmi gyanus tünet nem bukkant fel Anna testében. Egészséges volt, mint a makk, húsa még kemény, szíve hibátlan s tüdeje tiszta, mint a kristály.

— Sokat van egyedül, — mondta az orvos és megpaskolta hűvös, lilára sürolt orvoskezzével Anna karját. — Ilyenkor őszszel az ilyesmik lehangoló... Tegyen valamit ez ellen. — S itt szemérmesen lesütötte a szemét. Zavartan kezecskéit és elment.

Anna egy ideig még a heverőn maradt, csak lábát rejtette el a takaró ráncal közt. Addig ült így, míg be nem sötétedett, akkor aztán bekérte a telefont s felhívott egy számot.

István, — kérdezte izgalommal a hangjában — maga az? Lejöhete hozzám? ... Azonnal... Nem, nincs semmi bajom, csak éppen látni szeretném... Holnap délután?... Jöjjön...

Azzal letette a kagylót, becsukta a fatáblákat s a széles erkélyajtóra sajátkezüleg bocsátotta rá a nehéz, dübörgő redőnyt. Szobájának csak egy villamos ámpolna égett fagyúsárga fényrel. Egész éjszaka égett s megvilágította az alvó asszony sápadt arcát, amelyben álomban is felrelett a félelem. Később fárt már amikor felébredt s bevonult a fürdőszobába, szépségének pazar szentélyébe, ahol meghitt, illatos, zöld víz várta és titkos szereinek gyűjteménye.

Délután háromkor, amikor István a kapuhoz ért, már szundított...

*

A villamoscsengő hangja nyílvál szálit a házban s az alvó asszony ágyához ért, mint egy kutató villamos tű, amely forró és gyötrelmes érintéssel hatol az agykupolába. Riadtan ébredt s bosszankodva arra gondolt, hogy álomban kissé kiverte a verejték. Félelme ebben a könnyű délutáni szunyókálásban sem lett hűtlen hozzá. A heverő sarkába hűzódott s háttal fordult az ablak résének ahonnan sűrű, kék fény lövött a szobába. Így találta István, akit előző este hívott, utolsó mepedékként, amikor az orvos is elment s egyedül maradt félelmében. István a hegyről érkezett s házában az őszi erdő savas illata bujkált. Maga, feketeképp, érett férfi volt, két halántékán enyhé ezüsttel.

— Mi baj? — kérdezte halkkan.

— Nem tudom, — nyöszörgött az asszony, — úgy félek, István. Pedig semmi bajom... Mégis félek...

— Mitől?

— Anna felült.

Borostyánszemből a félelem véres, fekete villáma lobogott, bőre fagyosan lángolt, mintha égő perzselte volna végig. Tarkójában merev, kitért fájdalom készülődött, hogy elöntse az egész gerincét. Felemelte a kezét s az ablakra mutatott, a kertre, az egész őszi tájra.

— Mi ez? — kérdezte fudokolva s köhögött is halkkan és illedelmesen, — mi ez a lusta, örödi fény? ... Mi ez a pokoli, kék füst? ... Megfulladok tőle...

A férfi mosolygott.

— Semmi, semmi ez, Anna... Szeptember van... Jöjjön, megmutatom s nem fél többé... Na, jöjjön.

— Nem... Nem akarom látni!

István mosolyogva megcsóválta a fejét, az ablakhoz lépett, kitaráta a fatáblákat s felhúzta az erkélyajtó redőnyét. A kertben néma salviák rázták piros, farsangi csörgőiket a plátán körül, amely nagy rézkrajcárókat osztogatott, mint egy részeg koldus, aki mindent elhajigál s egyre soványabban, kopottabban és meztelenebbül áll a gazdag kertben. Anna is felkelt s óvatosan István mögé lépett. Az az érzése támadt, hogy valaki lapul odakinn s fegyverét célzásra emeli. Vagotott a foga.

— Lát valakit? — sügta Istvánnak.

— Senkit, — nevetett a férfi, — senkit az égvilágon. Nem is jár itt senki, maga csak képzeli. Fáradt lehet, ideges és képzeli. Az orvos helyében déle kilen délután valamerre, ahol egész nap süt még a nap, a tenger meleg és illatos... El kére utaznia, bár itt senki sincs. Nem is volt...

— Nem, nem, — tiltakozott az asszony, — az éjjel is erre

Higiénikus fogápolószert

Keréw

járt, hallottam. Itt lopakodott s rám esett. Micsoda közbiztonság ez? Most is itt bujkálhat. Nem érzi?

A férfi megfordult. Kemény bazalt volt az arca, haján vékony ezüstpor, szemében hideg, lila láng. A hangja nyugodt volt s kissé száraz, amikor megszólalt.

— Hát igen, — mondta engedelmesen s lehajította a fejét.

— Tud róla valamit? — rebegte Anna.

— Keveset. Erre jár ilyenkor, de nem tehetünk ellene.

— A rendőrség?

— A rendőrség sem, senki. Bele kell nyugodni, Anna. Ha egyszer észrevettük, már késő... De nem is érdemes menekülni, semmi értelme. Nem élenség az s nem is veszélyes. Ártalmatlan.

— Férfi? — kérdezte Anna.

— Az. Ötvenéves lehet, de jól tartja magát. Erzi az illatszerét? Mustból keverik, fák lombjából s ezzel él, mert ad magára. Jól iltökzi, barnába, zöldbe s rozsdaszínbén, de van egy felleghajtó köpenye kék selyemmel bélelte. Régimódi viselet... A szeme is kék, a haja vörhenyes. Varázsló egyébként.

— Mióta ismeri?

István vállatvont.

— Lehet tizenöt éve. Emlékszik, itt jártam szeptemberben, mint most. Maga hat éve lett özvegy s én magáért jöttem. Meghallgattat s azt mondta, hogy még korán van, majd később... Amikor elmentem, a varázsló kertben állt s megtanított erre...

— Mire István? ...

A férfi körülment a tájon s a hegyeken, ahol szilvakék füst lengett az ormokon, de tűz nem csillant sehoh.

— Arra, — mondta halkkan a férfi, — hogy idővel elég ezt a hosszú, enyhé őszt várni, mást nem. A szeptember varázslatát. Az asszony elfordult, becsegett a szobalányt s teát hozlatt. Soká barmulta a borszert apró lédreccé, míg megszólalt:

— Most boldog?

— Semmi bajom. A hegyen élek, ahol hosszú az ősz...

— Maradjon itt, — sügta.

— Nem lehet már, Anna... Akkor kellett volna, tizenöt éve... De jöjjön maga velem, ha van kedve. A hegyre, ahol hosszú az ősz, majdnem mindig ez a szép, sápadt ősz van. Jöjjön...

— Még nem, — kiáltott Anna — még nem! — Sügva hozzátette: — Talán jövőre?

István mosolyogva megcsóválta a kezét s elment. Mire Anna felnézett, már nyoma sem volt a szobában, csak a kő suhant el az ablak alatt, mint a tűnő élet keréső, őszi füstje...

A. Galamszürke, rejteti gombolási, 2 nagyzebes szövetkabát

B. Fekete taffselyem alj, fekete bársony díszítéssel, az alj szélén bársony pánt

1. Fekete taffselyem kétrészes ruha, aranygombokkal, aranylamé sálal

2. Móiréselyem harangszoknyájú, szegletes derékhívágású színházi ruha, megkötött saját övvel

Varga István divatvezető modelljeit Városházán, 14 Felsők Sári művész a Vigaszínház tagja és V. Mándy Márta viselik

Szathmáry Léla ruhatárából

C. Drapp, bőven ráncolt aljhoz hozzádolgozott szegletes kivágású szoros derék-rész

D. Sötétkék pantallómadrág, kék-fehér sötét pulóverszerűen szabott szövet blúzzal, fehér bőrv

3. Drapp szövetruha 2 zsebbel, zöld antilop övvel

4. Szürke szövetkabát, 6 gombbal, sálal, kékróka-gallérral, kékrókaprém kézelőkkel

Fekete taftruhák lesznek a divatszárók

Ezekben a méltóságtejes, előkelő hatású taft-selyem ruhákban örizte meg szépanyáinkat a róluk készített festmény. A bő, földigérő krinolinos alj, a szoros fűzővel összeszorított darazsderek s a mély kivágás parádás alkalmakról regélnek, ahol ők voltak a legszebb asszonyok. Leolvashatjuk fejük büszke tartásáról, hogy tudatosan voltak szépek, elegánsak és a ruha, a divatos hajviselet igen fontos szerepet játszott életükben, akár csak ma. A ruha mindenkor a nő egyéniségének látható kifejezője. A legegyszerűbb is elárulja viselője ízlését, szépségkért. Harmónia a belső tartalom és külső forma között a gondolatvilág egyensúlyát jelenti. Aki ezt meg akarja bontani kritikával vagy fontoskodó befolyással, az nem jóakarója a hölgyeknek, mert ízlésével ellentétes ízlést akar ráerőszakolni.

Ilyen érdekes és egyéni ízlésű az a három (egyszerre három is!) taftselyem ruha (B., I. és 2.-vel jelzett), amelyeket dedányáink régi-régi taftruhájából, azokból a csudaszép, nehéz taft biedermeier-álmokból fájó szívvel, de reális számitással mai gyönyörű ruháká alakítottunk át. A mi korunk szolidabb, szerényebb és mondjuk ki bátran, szegényebb is, kettős is kitélik egyből, pláne kitélik, ha az egyiknek a felsőrésze fekete bárony és az alj szelén is 10–10 cm széles báronypánt van, ami pótolja a taft anyagot. Újszerű a hosszított derék, a csipő feléig ér le. A nyakkivágás is mélyebb és érdekes vonalú az estélyies dekolázs. Középen egy szép brosstú van beletűzve. A kissé bő ujjak könyökön alulig érők. Az alj ráncolt. A másik kosztümszerű. Két részből áll, a felső hosszú csipőn alul ér s a nyakkivágást aranylámé sál díszíti. Alja síma. A bő ujjakat szűkítőn keskeny pánt fogja össze. A harmadik színházi ruha, az alj harangszabású, a derék ugyancsak alakhoz simul, kivágása négyzet alakú s a két sarkába egy-egy szép fehér, csillagó kövű klipsz van beletűzve. A széles öv oldalait megköve, végei leőngnek.

Tavaszi kabát galambszürke bolyhos szövetből. Szabása egyenes, bő, két nagy zseb van rávarrva. Élő valóság, hogy a mai divat nem tűri a feltűnő változtatásokat. Három-négy év előtti kabátunkat úgy hordhatjuk, mintha ma került volna ki a legelőkelőbb szalonból.

Egészen világos drapp vagy homokszín szövetből készült délutáni ruha. Alja körli ráncolt, elején dúsabban, a derék alakhoz simul (ez a legújabb módosítás), hosszabbított eleje háromszög alakú és rá van dolgozva az aljra. A nyakkivágás szokatlanul többször nyitva, mint az előbbi éveken. A vállrés is elkeskenyedik és szélesíti a kivágást. Szép, töltött galambhoz hasonló hölgyek parádézhatnak csak benne. Elég hosszú ideig tartották rejtve a szép nyakat. Egyetlen kis színes műtűrke van baloldalt ráűzve, a szív fölött. A síma ujjak összhangban vannak a ruha síma, szoros derék megoldással. Üdülhelyen nélkülözhetetlen egy ilyen meleg sötétkék szövetnadrág, amelyhez különböző blúzokát, pullovereket lehet használni. A kék-fehér sötét pulloverszerű szabású szövetblúznál szebbet nem is találhatunk.

Délutáni drapp szövetruha. A síma felsőrészt két nagy zseb díszíti és négy színes kerámia gombbal gombolódik. A kivágás szabadon hagyja a nyakat. Az alj mérsékeltlen ráncolt és oldalait két bevágott zseb van beledolgozva. Az öve zöld antep.

Tavaszi kabát világosszürke szövetből. Változtatásért szabása alakhoz simul. Újdonság rajta a keskeny sálgallér, meg a kétsoros duplagombolás. Az ujjakon széles kékrókaszörme kézelők. Ez azonban eltávolítható, amint a melegebb idő felváltja az őt helyettesítő melegítő prémekeket. Ezt a sikkes, világos kabátot még nyáron is hordhatjuk hűvösebb estéken.

(b. e.)

Háborús kozmetika Párizsban

Párizs, a kozmetika Mekkája, sokat vesztett régi nimbuszából. Mégis, ahogy itt ül a kávéházban a közismert diplomata Franciaországból érkezett felesége, önkéntelenül följegyelnek rá a vendégek. Megkérdezzük tőle, milyen is a párizsi nő, a kozmetika 1944-ben, a francia fővárosban?

— A párizsi nő sok mindenről lemond, megalkuszik, de a kozmetika és ő elválaszthatatlanok. A dolgozó francia nő, épp úgy, mint a divatdama, kora reggel már kikészítettnél indul munkájába. Természetesen a festés alatt nem rikkolt kikészítést kell érteni, hanem inkább egy természetes árnyalatú enyhe színezést.

Színeink ma sokkal természetesebbek, mint régen, halvány rózsás árnyalat az arcon, a szájfestékekben is mellőzik a szinpadias sötét lila, ami pár éven át egyeduralgoló volt a festésben. Arde: »rose cikelye a legnépszerűbb szájfesték, ennek díszkét színe különösen világos arcszínhez tökéletes.

A szemfestés ma is fontos tényezője a mindennapi arcpakolásnak. Francia női világos szempillával él se lehet képzelné, de még a sötétebb pillákat is állandóan festik, ami hallatlan szép keretet kölcsönöz a szemnek.

A krémhiány miatt nálunk is előtérbe jutott a vízzel való mosakodás. A régi jó lemosó krémek már a múlté, így aztán a legkonzervatívabb francia hölgy is kénytelen volt rátérni a vízre. Ezt a találmányt nyilván megtartják a békésebb esztendőekben is.

LEGYEN SZÉP! LEGYEN FIATAL!

Tartson Vitacit Szépitőkúrát!

VITACIT ARCPAKOLÁS (arcfürdő-pép) egyedülálló különlegesség mitesszerek, tágpórusok, pattanáshajlam, szeplők és májfoltok ellen. Készlet szépitőkúrához... P 11.19

VITACIT BŐRTAPLÁLÓ (hormon-krém) elhárítja a ráncokat! Valóságos áldás a száraz, érzékeny arcnak és nyaknak. Kozmetikai minőség! Szépitőkúrához nagy tubus P 10.76

Jobb vidéki szaküzletekben is kapható!
Budapestben csak nálunk: **Loránd kozmetika, Mussolini-tér 3.** Vidékre utánvétel, ingyenes **Szépitőkúra Tanácsadó-val** küldjük.

Krémeink nem érik el a mai pesti nívót. Ezért még többet kell használni és erős masszázssal frissíteni a bőrt. Így aztán a hölgyek elég gyakran látogatnak el a kozmetikushoz, hogy egy alapos arcpakolás és pakkolás keretében megkaphassanak arcőrök a szükséges táplálékot.

Ne hagyja, hogy ez komolytalanság részükről. A francia nő minden téren igyekszik megkönnyíteni a férfiak nehéz helyzetét, de ugyanakkor féltve őrzi nőiességét, szépségét. Hivatalban vagy métron, mindig az úde nő akar maradni és valljuk be — fejezi be csevegését Mme — ez sikerül is neki.

KOZMETIKAI ÜZENET:

»Szöke haj«. — Készséggel küldök ideiglenes szempillafestéket intézetemből: »Juno« kozmetika, Károly-körút 24. Ha Pestre jön, tartós szempillafestés 6 hét, 2 hónapig is eltart. — M a m a c A szeplők ellen fényvédő krémet kell használni.

A frissen mosott és vasalt fehérneműm igen kellemetlen szagot áraszt. Rájöttem, hogy ez a rosszminőségű szappantól van. Sajnos, más szappanom nincsen, szeretném tanácsát kérni, hogy mit tegyek a jövőben, hogy ez a kellemetlen szag ne legyen érzetű?

Amíg kényszerülve van rosszminőségű szappannal mosatni, járjon el a következőképpen. Amikor már főzik a ruhát, minden egyes üstnek a főzővizébe 1–2 deci tiszta terpentint kell önteni és ez nemcsak, hogy elveszi a szappan rossz illatát, hanem még fehéríti is a ruhaneműt.

Fekete gumihócsizmam elvesztette szép fényét, most csunya szürkés a színe, kopottnak néz ki. Szeretném a csizmat rendbehozni, mivel tehetem ezt?

Langyos vízzel mossa jól át a csizmat, száritsa ki alaposan, majd petróleumba mártott ruhával kenje át és egy puha ruhával dörzsölje fényesre. Így újra visszanyeri szép fekete színét és fényes is lesz a csizma.

Értékes szobanövényemet ellepte a levélletű, ennek letisztítására dohánylevelet ajánlottak. Hol szerezhetek be dohánylevelet?

Vásároljon egy csomag kapadohányt, főzze ezt fel egy liter vízben, szűrje át egy ruhán és máris készen van a kívánt célra a dohánylé.

A legkedvesebb bőrkötésű könyvem zsírfoltot kapott. Szeretném kitisztítani, milyen megfelelő szer lenne erre alkalmas?

Égetett magnéziumport keverjen össze annyit benzinnel, hogy sűrű pépet nyerjen. Kenje rá e keveréket a zsírfoltokra és hagyja rajta egy órán keresztül. Benzinbe mártott vattával törölje le a megszáradt magnéziumot és a benzinfoltot egy puha ruhával dörzsölje ki a bőrből. Friss pecsétet e szer azonnal eltünteti, míg egy régebbi foltnál ezt az eljárást többször kell megismételni.

Vasalóm az évek folyamán teljesen megfeketedett és rozsdafoltokkal tarkázott. Szeretném megújítani és fényesre dörzsölni, csak nem tudom, hogy ezt mivel tegyem.

Kenje be többször egymásután ecetes sóval a vasalót és minden alkalommal dörzsölje jól át. Az ecet és só lemarja a rozsdafoltokat és a vasalóra rárakódott fekete réteget. Dörzsvászával tisztítsa fényesre.

Az ablakaim a téli hidegtől jégvirágosak, sötétítik a szobát, mit tegyek, hogy az ablaküvegen ne keletkezzék jégvirág?

Először is javíttassa meg az ablakrámkákat, mert a belső ablakok bizonyára rosszul záródnak és a meleg, páras levegő, ami a szobából kiáramlik, okozza a jégvirág keletkezését. Enyhébb napokon, amikor jégvirág leolvad, tisztítsa meg az ablakot spirítusszal és így meg csak behamályosodni sem fog az ablaküveg.

H. A.

A siker titka

BEYENI SZÉPSÉGÁPOLÁS

FÖLDESNE „JUNO“

kozmetikai intézetében

IV., KÁROLY KIRÁLY-ÚT 24. SZÁM

Vitaminos szépitőszerek. Végleges szőrtelenítés. Díjtalan tanácsadás, levél útján is

Fehérneműkészítés hozott anyagból

melltartós kombiné P 4.80
hálóing varrás „ 16.—
blúz „ 16.—
pongyola „ 24.—

DOLLY, BUDAPEST, BAROSS-U. 102

ANTON CSEHOV

ÉDES A BOSSZÚ

Édekes vélemény egy sokat vitatott problémáról: Gyógyítható-e? a bőr szárazsága.

Nagyon fontos kérdése ez a modern szépségápolásnak, mert pontos statisztikai adatok igazolják, hogy a nők 90%-a szenved a száraz arcbőr miatt. Köztudomású ugyanis, hogy a száraz bőr kevésbé tud ellenállni az idő viszontagságainak és így időelőtt megöleje lesz annak a fiatalos szépségnek, amelyet megszerezni és minél tovább megtartani minden nő legfőbb vágya. Minden eszközt igénybe vesz tehát a modern nő bőre szárazságának leküzdésére. A kívánt eredmény mégis csak elenyészően csekély esetben következik be, mert a bőr összetétele annyira komplikált, hogy nehéz olyan krémet előállítani, amelynek egyrészt megfelelő fel szívódó képessége is legyen, másrészt tartalmazza is azokat a hatóanyagokat, amelyek felszívódva, képesek a bőr szárazságát megszüntetni.

Az utóbbi időben nagyon sokat hallani a társaságokban egy krémről, a Hormocith B.-ről, amelyet már egyenesen a száraz bőr számára konstruáltak és hoztak forgalomba. Vizsgáljuk meg, hogy is állunk ezzel a krémmel, nézzük meg, hogy minden reklámnál túl valóban az-e, aminek mondják, valóban képes-e néhány napon belül megszüntetni a bőr hűzódását és később a száraz arcbőr minden kellemetlen tünetét. Mert ha igen, akkor egy olyan készítmény került forgalomba, amelynek a jövőben nagyon fontos szerepe lesz a száraz arcbőr ápolásában. Természetes tehát, hogy a száraz arcbőrű nők édeklődése a Hormocith-készítmények felé fordult és a Hormocith B. krém az érdeklődés központjába került. Tárnyitogosan meg kell állapítani, hogy a Hormocith B. krémmel végzett kísérletezések olyan eredményeket produkáltak, amelyek a száraz arcbőrű nők minden váromlását messze felülmúlták.

Miben nyilvánulnak meg ezek az eredmények? Mindenekelőtt a krém hatásának meglepő gyorsaságát kell megemlíteni, mert míg nagyon sok esetben a legkisebb eredmény eléréséig is hetek, sőt hosszú hónapok telnek el, a Hormocith B. hatása már az első nap érezhető volt. A száraz, érzékeny bőr megnyugodott, a fájó érzés megszűnt és már az első nap észrevehetően enyhült a bőr kellemetlen hűzódása is. — A harmadik nap a krém hatásának már külső jelei mutatkoznak: eltűnt az arcról a száraz bőr jellegzetes fáradtsága és az arc frissebb és üdőbb benyomást keltett. A bőr hűzódása pedig, még a legmarkacsabb esetekben is, teljesen megszűnt. Egy hét múlva pedig bekövetkezett az, amire a száraz arcbőrű nők csak a legmerészebb álmaikban mertek gondolni: megszűnt tel. jesen a bőr szárazsága és ezzel megszűnt a bőr szárazsága következtében fellépő idő előtti ráncosodás és időelőtti öregedés veszedelme is! A Hormocith krém hatására kisimultak az arcon azok a gyűrődések és időelőtti szárkalábak, amelyeket a bőr szárazsága, a bőr hűzódása és állandó feszülése idézett elő és az arcbőr visszakapta a maga kellemes üdőségét és természetes rugalmasságát.

Eddig a kísérletek, amelyeknek eredményeit szükségesnek láttuk röviden ismertetni, már csak azért is, mert ez a kérdés nagyon sok nő közelről érint. Arra a kérdésre tehát, hogy gyógyítható-e a bőr szárazsága, — nagyon sok nő megnyugtató sára — ma már határozottan igen-nel válaszolhatunk! A Hormocith B. krém ugyanis megoldotta a száraz arcbőr problémáját és minden száraz arcbőrű nő számára elérhetővé tette azt a jólápolat, rugalmas és üde arcbőrt, amelyet eddig oly nehezen nélkülözött és amely a női szépség igazi titka.

B. I.

Barátja névnapjának ünnepén a kopaszodó Leo Szovics Turmanov leült kágyán. Miután már jókora összegecskét eljuttzott, feldílt az asztaltól és a büfféhez támolygott, hogy friss erőt szedjen magába egy jókora korrttyal. Egyszerre csak beszélgetést hallott a falon keresztül:

— Holnap tehát dolga van? — mondotta egy tisztán csengő női hang. — Mikor találkozunk?

Natasa!... mormogta Leo Szovics, mert ráismert fiatal felesége hangjára. Kivel beszél vajjon?

— Nagyon szeretném, ha holnap pár sorban értesítenél engem. Csakhogy postán ez nem igen megy. Mert, ha én írok, akkor az a vén számár egész bizonyosan lekapcsolja a levelemet, ha meg te írsz, akkor az könnyen az én feleségem kezébe kerül.

Ez Gyokjarev!... — dörögte Leo Szovics, aki felismerte barátjának basszusát.

— Van egy ötletem, kicsikém, — folytatta a férjhang. — Holnap hatkor, iró-dámból jövet, átmegegyek a Városligeten, ahol találkozom a főfelügyelővel. Te meg drágám, be fogsz dobni egy levelet, persze hat óra előtt, a lugas mellett lévő márványvázába. Jó?

Leo Szovics felhörpintett még egy pohárral és visszament a játékszobába. Azt már régen sejtette, hogy fiatal felesége nem ragaszkodik nagyon szigorúan a házastársi kötelességekhez; de az asszony könnyelműségénél is sokkal jobban bosszantotta a vén számár a kitétel, mellyel barátja őt illette. Még az úton hazafelé is zsémbes és bosszús volt, miközben Natasa olyan ártatlanul nevetett és csevegett, mintha még sohasem csalta volna meg az urát.

Odahaza Turmanov jól átgondolta, hogyan és miképpen fizesse vissza barátja sértő kifejezését. Mérlegelte, nem volna-e helyesebb ezt a nyomorult frátert egy pöfnonnal, nyilvános megszégyenítéssel megfenyíteni. Aztán meg arra gondolt, hogy elnéspángolja Gyokjarevet, párbajra hívja ki, lelövi, mint egy kuttyát, valamilyen úton-módon kitorja állásából. Vagy talán lehetne a vázába valami utdatosot, rosszsagút dugni!... Az se lenne rossz, ha kivinné a vázából a felesége levelét és helyébe valamiféle gúnyolódó írást tenne...

Sokáig járt fel-alá hálószobájában, de egyszerre csak megállt és a homlokára ütött.

— Bravo!... Megvan! — kiáltott fel és

sugárzott a boldogságtól. — Ez nagyszerű! Ezt fogom csinálni!

Felesége már elaludt. Ekkor hosszú meggondolás után, elváltoztatott írással persze, a kerület legnagyobb jövedelmű polgárának, Dulinov kereskedőnek a következő levelet írta:

»Tisztelt Uram! Ha Ön a mai napon, legkésőbb délután hat óráig, nem helyez el kétszáz rubelt a Városi Parkban lévő baloldali vázába, akkor Ön halál fia és az üzletét a levegőbe röpitjük!«

Miután ezt a levelet megfogalmazta, kezét dörzsölte megelégedetten.

Remek! A kereskedő egész bizonyosan alaposan megjed ettől a levélről és mindjárt rohan a rendőrségre, a rendőrök meg elbujnak a bokrok mögé és amikor Gyokjarev jön a levélért, zsupsz!... le fogják fűlelni. Amíg ez a dolog tisztázódik, a lökötő mindenestre ülni fog!... Remek!

Bélyegyet ragasztott a levélre és ő maga dobta be a levélsekrénybe. Ajkán boldog mosollyal aludt el. Miután másnap felébredt, szinte dorombolt örömben. Még az íródjába menet, de még a dolgozószobájában is, munkahelyén, állandóan nevetnie kellett, amikor Gyokjarev ijedezésére gondolt. Hat órákor már nem bírta ki tovább, lesietett a parkba, mert személyesen, ő maga akarta megfigyelni ezt a nagyszerű jelenetet.

Egy bokor mögé lapult és szemét egy pillanatra sem vette le a kijelölt vázáról. Türelmetlensége a végtelenségig fokozódott.

Néhány perccel hat után jütyörészve jött Gyokjarev.

— No megállj! — örült előre őszintén Turmanov. — Most aztán megadom neked! Mindjárt meg fogod tudni, hogy ki az a vén számár!

Gyokjarev a vázához lépett és hanyag mozdulattal belenyúlt... Leo Szovics kéjes gyönyörrel figyelte hitvány barátja minden mozdulatát... A fiatalember most kihúzott a vázából egy kis csomagot, megnézte, ide-oda forgatta, vállát vonogatta. Azután bizonytalan mozdulattal felbontotta és arca most a legnagyobb elámulást fejezte ki: a kis csomagban két darab százerubeles volt.

Gyokjarev sokáig nézte a bankjegyeket. Végül, egyre vállát vonogatva, zsebre rakta a pénzt.

A boldogtalan Leo Szovics egész este el se mozdult Dulinov üzlete előtt. Öklével fenyegette a cégtáblát és magában, tehetetlenül, elkéseredetten átkozódott.

NŐI VILÁGHIRADÓ

A NICARAGUI igazságügyminiszter legutóbbi rendeletében bebizonyította, hogy megértő lélek a női nem gyengéivel szemben... Elrendelte, hogy a jövőben törvényeségi tárgyalásoknál a női tanukat nem szabad többé kényszeríteni, hogy a nyilvánosság előtt korukat hangosan bemozdítsák. Ehelyett személyesen odaléphetnek a jegyzőkönyvvezetőhöz, és átnyújthatják egy cédulán ezt az alkalmassint oly kényes adatot... Minden tanúskodó asszony (női vádlottakra nem terjed ki ez a kedvezmény) a tárgyalás megnyitása előtt figyelmeztetendő erre a lehetőségre.

EGY STATISZTIKUS megállapítása szerint egy hatgyermekes anya 20 év alatt legalább 45.000 csókot oszt és kap. Ezen idő alatt több mint 10.000 pár harisnyát faldoz és 175.000 kenyérszeletet ken meg kennivalóval...

A NYELV az a testrészt, mely a legnagyobb hőfokot: 75 fok Celsius minden veszély nélkül kibír... Az ízek közül leggyorsabban az édest, utána a sóst, a savanyút és végül a keserűt érzékeli.

LÉLEKTANILAG fölötté érdekes, hogy a kínai írásban a fecsegést az asszonyt tolmácsoló jel háromszoros egymásmellé állításával és az alanyt a feleség, az asszony és seprű jelek párosításával ábrázolják.

NEMETORSZÁGBAN most elrendelték a 15 éves leányok kötelező orvosi vizsgálatát, miután a tavaszi hónapokban már fogantatásították ezt az előírást a 15 éves fiúknál. Célja a vizsgálatnak olyan egészségi károk megállapítása, melyek a serdülő korban legjobban befolyásolhatók, valamint a megfelelő ellenszabályok bevezetése.

A **BRITISH MUZEUMBAN** őrzik a leghosszabb, történelmileg ismert szerelmeslevelet. A 16. században írta Erzsébet királyné egyik udvaroncra egy polgárlányhoz és nem kevesebb mint 410.000

szóból áll — tehát körülbelül 4—5-ször olyan hosszú, mint egy átlagos regény.

AZ ELSŐ HIVATÁSOS UJSÁGIRÓNŐ Ann Royall amerikai nő volt, aki 1831. óta Washingtonban működött. Az első modern riporternő viszont Elisabeth Cochrane, szintén amerikai volt, akit azonban jobban ismertek »Nellie Bly« írói neve alatt; a »New York World« megbízásából 1889-ben egy világkörüli utazást rekordidőben beonyolított le éspedig 72 nap és 6 óra alatt.

A **HAMUPIPÓKÉRŐL** szól a legrégebb és legelterjedtebb mese. Különböző elnevezések alatt legalább 350 változat ismeretes, melyek közül néhány már több mint négyezer éves! És e mese lényege? Semmi egyéb, mint a megnemértett asszony története...

SZUDETANEMET községekben kedves új szokást honosítottak meg. Minden esetben, ha a gólya meglátogatja a községet, értesítik a községvezetőt az újszülött megérkezéséről, mire az egész ifjúságnak szolgálati ruházatban kell a főtéren megjelenie és a legmagasabb toronyból harmonaszó közzönti a jövevényt.

AZ AFRIKAI ARANYPARTON egy néger házaspárnak először két fekete fiú, azután két fehér leány, végül egy fekete leány és egy fehér fiú gyermeke született. A három fehér gyermek teljesen »albinó«, tehát a szemük vörös.

MOELAN-SUR-MER-BEN, egy breton faluban, most ünnepelet Lozachmeur özvegyasszony az összlakosság részvételével 100. születésnapját. Visszaemlékezéselben az a nap a legbecesebb, amikor III. Napoleon császárnak ő nyújtotta át — mint Bretagne legszebb leányzója — a hivatalos virágcsokrott abból az alkalomból, hogy a páris—bresti vasútvonal bekapcsolódott az utasforgalomba. Az uralkodó ezért mind a két orcájára csókot

cuppantott, amiről az öreg hölgy még ma is oly lelkesedéssel mesél, mintha csak pár nappal ezelőtt történt volna az eset...

TOURNON történelmi kastélyában, Franciaországban, kőművesek javító munkálatok közben régi okmányokra bukkantak. Az egyik 1536. évből való és Made-moiselle de Tournon részére étrendi előírásokat tartalmaz. A fiatal hölgy, aki I. Ferenc király híres bibornok-miniszterének unokahuga volt, vérszegénységben szenvedett. Egy olasz orvos azt ajánlja neki, hogy lehetőleg sok nyersfözeléket fogyasszon és hozzá bőségesen fehér és vörös bort igyék.

POTHÁZASSÁGRÓL számol be a svájci sajtó. San-Francisco kínai negyedében My-Lan-Dan 64 éves kínai herceg egy 14 éves hajadont vett volna nőül, ha a szerencsétlen leányzót nem gázolta volna halálra egy gépkocsi éspedig közvetlenül az anyakönyvvezető hivatal előtt... Hogy a rendkívül költséges, diszes esküvői előkészületeket ne zavarja, a herceg hirtelen elhatározta, hogy a leány nagyanyját — egy ötven és hatvan év közötti érettebb szépséget — fogja az oltárhoz vezetni. És mintha mi sem történt volna, megtartották a pótesküvőt, három nappal később pedig a gyászünnepélyt...

EZERKETTŐSZAZ JAPAN gyöngytenyésztő munkaadójukhoz, Kokichi Mikimoto multimilliomoshoz, azzal a kérelemmel fordult, hogy a háború további tartamára mint betegápolónők szentesíthessék életüket a hazának. Kérésüket a kormányval egyetértésben teljesítették és a világhírű shunai gyöngytenyésztőtelepeket a háború befejezéséig szüneteltetik, csupán annyi munkatört tartottak vissza, hogy a költséges berendezéseket gondozhassák.

YALESTER amerikai tanár svájci lapok jelentése szerint 20.000 asszonyon végzett megfigyelései alapján megállapította, hogy körülbelül csak 55 százalékos arányban található a nőknél normális járás. 41% lábukat túlságosan kifelé, 5% pedig befelé rakja... Amennyiben Yalester tanár behatóbb vizsgálatokat végezhetett, majd nem egyöntetűen arra az eredményre jutott, hogy a helyesjárású nők gyakran jó sportolók, a rosszjárásúak pedig nagyobb részt szenvedélyes táncosnők voltak.

ARGENTINÁBAN a vádask fokozatos növekedése arra készítette Ramirez elnököt, hogy az újságkiadóvállalatokhoz körlevelet intézzen, amelyben betiltotta a vádaski lehetőségeket és könnyítéseket hangzókat hirdetéseket. Ezek a lehetőségek leginkább a szomszédos Uruguayban és Mexikóban kínálkoztak. A szigorú argentinai vallásos felfogás szerint pedig a házassági frigy feloldhatatlan.

SVAJCBÓL jelentik, hogy Catlettsburg amerikai városban egybekelt Mr. Jake Persinger — 87 éves — Mrs. Helen Woodwarddal, aki 86. esztendő éspedig éppen válásuk 50. évfordulóján... Mind a két házastárs a közben elmúlt ötven esztendő alatt más házassági ígát vett magára, Mr. Persinger háromszor is! Mint tanu az öreg pár 64 éves leánya szerepelt, aki fáradhatatlanul tevékenykedett azon, hogy a két öregot végleg kibékítse egymással.

Rábeszéltem az utamat

én-is, hiszen nagyon jól járunk egy balatonlagai öröklakással. Hol mi lakjuk, hol kiadjuk, nem is beszélve arról, hogy mit nyújt Aliga üdülésben, sportban, szórakozásban, pihenésben.

Felvilágosítás, eladási iroda kizárólag:
Budapest, IV., Váci-u. 36.
Klotild-palota.
Telefon: 183-256, 186-505

Nagy Dániel:

NŐI TRAGÉDIÁK

1. AZ ANYA

Először beszéljen az anya... Bevezetőül el kell mondani, helyesebben: meg kell festeni egy képet, hogy a vérző szív, amelyikről szó lesz, jobban kidomborodjék. A kép a következő: mellettem, a szomszédos lakásban lakik egy fiatal orvosnő. Rendes, szorgalmas, huszonhét éves, szép, szolid, sápadt leány. Felkel félhétkor, hogy hétkor villamosra üljön. Siet a kórházba, ahol gyakorlóorvos s amely kívül esik a városon, messze van.

Tegnap betörték az ablakát az orvosnőnek. Ököllel, durván sújtottak az ajtó üveglapjára, az üvegdarabok csőrömpöltek, — kinéztem. Kinéztem nemcsak én, hanem mind a hetveneg lakója a belvárosi bérháznak. A betört üveglap előtt állt egy asszony, a leány édesanyja. Kendő volt a fején, rövidujjú rossz kabát, ráncolódo lyukas harisnya a lábán s az arca vörös, szemei is vörösek, kisírtak. Ezt mondta az asszony, a leány édesanyja, bekiabálva a kitört ablakon: „Neked mindenki kell, csak én nem, az anyád.” Újból belesújtott egy másik üvegtáblába, az is betört. A leány kinézett a betört ablakon, az ő szemei is vörösek voltak s az arca olyan fehér, mint a fal. Kinyújtott egy húszpengős bankjegyet az ablakon, az asszony elvette és zokogva, megbántva, kitagadva, lement a lépcsőn.

Mit gondolnak, hová ment? Valamilyik korcsmába, elinni a húszpengőt, amit a leánya kinyújtott a betört ablakon. Tudniillik, az asszony, az édesanya, most is részeg volt. Most is, mint minden nap, ha pénzhez jut. Lerészegszik és eljö botránny csinálni a leánya ajtaja elé. A leányához, akihez azonkívül, hogy a világra hozta, semmi köze nincs. A férje magasrangú tisztviselő, aki elvált az asszonytól s gyermekeit — van még egy tisztviselő leánya — ő neveltette. Ez a leány, az orvosnő, már többször magához fogadta az anyját, de mi történt? Mikor elment munkájába, az asszony gyorsan eladott minden megmozgatható holmit s mire leánya hazajött, a lakást szinte üresen találta. Tíz, húsz esetben ismétlődött ez a kínos, lélekromboló dolog s tetejébe: ott feküdt az anya a lépcsőházban részegen, ahogy a rendőrök behozták az utcáról. Bevitették a sanatóriumba. Nem ért semmit. Megszókött s minden kezdődött előlről. Ez volt az előzménye annak, hogy az idegileg meggyötört, kétségbeesett leány, bezárta anyja előtt az ajtót, aki azután belesújtott ököllel az üvegtáblákba.

Az esetet nem magáért a történetért irtam le, csak — amint mondtam, — alá kellett festenem az anya nyilatkozatát, amely alább következik s ami után önként vetődik fel a kérdés: mikor kezd veszélyessé válni az a kellemes kis mámor egy nőnél, melyet a likőr, a pezsgő, a bor, a kóktél s más efféle élvezeti cikkek okoznak?

A kép, melyet az ablaktörőldő anya és leánya jelentett számmra, mélyen megrendített s mindent elkövettem, hogy „lettenérjem“ az asszonyt, amikor józan állapotban van s megkérdezzem tőle: milyen út volt az, amelyek ide vezette?

Az anya sírva mondta el a következőket:

— Tízennyolcéves koromban mentem férjhez, ma negyvenöt éves vagyok. Nagyon szerettem az uram, ő is szeretett engem, boldogok voltunk. Saját villánkban laktunk, zavartalan megelégedés, harmónia volt az életünk. Kissé vérszegény voltam s hogy sápadtságom elmúljon, férjem — házasságunk harmadik évében, — hozott egy üveg vörösbort. Ettől kezdve mindennap ott volt a félliter vörösbort az asztalon, ebédnél, az én számomra. Ez tartott egy félvégig. A bort kezdtem megszokni s már hoztam magamnak külön is egy féllitert, mikor délelőtt egyedül maradtam. Egy év után már rajta lettem az italnak, nem csak bort ittam: erős, rumos teát, likőrt, sőt pálinkát, mely ott állott a szekrényben s különben éveikig se nyúltunk hozzá sem én, sem az uram. Hogy szabadon hódolhassak szenvedélyemnek, sűrűn elutaztam, hogy rokonomhoz megyek. Nem oda mentem, hanem különböző vidéki városokba. Szendvedélyem következménye volt, hogy mámoros állapotomban elvesztettem minden kapcsolatot az erkölcsi világgal, mások akarataival szemben megszünt minden ellenálló akaratom, aminek válás lett a következménye. Ezután már rohamosan zuhantam a lejtőn lefele s ma itt tartok, — emberoncs, lelkironcs vagyok.

Leborul az asztalomra, dől a könny a szeméből, rázkodik a teste, úgy zokog. Tisztában van helyzetével, látja a szörnyű tragédiát, melyet nem csak magának, hanem családjának, gyermekeinek is felidéz. Fogadkozik, hogy „többé soha“, végül két pengőt kér tőlem s alig várja, hogy elérje az első korcsmaajtót. Ki a hibás?

Smehrin tanár, az ismert idegyógyász állapította meg nemrég, hogy amennyiben örvendetes az Átlagos emberi életkor kitelődése, annyira szomorú, hogy az amerikai nők öregedési

Smart
RED SQUARE
KÉSZÍTMÉNYEK

ATELIER SERVICE

CREAMEK
PÜDEREK
POUGEOK
ARCVICEK

a szépség megőrzői!

SMART PERFUMERY • BUDAPEST
BÉCSI-UTCA 9

grafikonja erősen zuhanó tendenciát mutat, a higiénia és a kozmetikai vívmányok ellenére is. Különösen feltűnő jelenség ez az úgynevezett vagyonos osztállynál, ahol az életet erőltetett tempóban élnek a fiatal nők. Megdöbbentő — állapítja meg a professzor, — hogy bizonyos körök leányai, alig haladják túl a húsz-huszonnégy évet, feltűnően öregedni kezdenek. Tekintetük fénye megtörik, réveteg, fáradt lesz, arcuk elveszti az ifjúság üde báját, kiül rájuk az öregedés színe, kezdődnek a gyűrődések, a ráncok s mindezekkel egyidejűleg az idegrendszer stabilitása, a lelki csömör és egyéb feltűnő jelenségei az öregedésnek, mint a nagyarányú hajritkulás és a keblek petyhüdsége.

Ezek a nők naponta fogyasztanak alkoholt, nikotint, kombinált porokat, „galoppier-tablettákat“, hogy frissek legyenek s coffeint, hogy józanodjanak és különböző „ártatlan“ mérgeket, hogy aludni tudjanak.

S mindez: az alkohol következménye. Egyik mérge kívánja a másikat: az alkohol a nikotintöbbletet s mert mindez a szív és idegek megterhelése, ezek megnyugtatóására jó a többi mérge. S mert a finoman érzékeny arc idegszállai és véredényei nem fejthetik ki egészséges élettani működésüket: jön az öregedés, a reakció.

Tudományos körök már régebben állapították meg a fiatal nőknek ezt a gyors öregedési grafikonját, aminek többek között szintén szerepe volt a szesztilalmi rendelet behozatalánál.

Fogyasszon-e tehát alkoholt a fiatal nő? A felelet rövid és egyszerű — mondja a professzor —: ne fogyasszon. Semmiféle alkoholt, soha, semmilyen alkalomkor, legalább addig, amíg testi és lelki fejlődése teljesen be nem fejeződött. Először, mert könnyen szenvedélyévé válik, másodsor, mert a rendszeres alkoholfogyasztás, még mérsékelt mennyiségben is, úgy hat a nő szépségére, mint virágra a köd, amely telítve van romboló gázokkal. A férfi, erősebb lelki és testi adottságainál fogva, könnyen elsiklik olyan dolgok felett, melyek a nő számára egyenesen pusztulást jelentenek. Mert pusztulás ugyebár, az időelőtti öregedés is?

Ennyit mond a professzor, ennyit mondott az orvosnő szerencsétlen édesanyja a maga beteg lelke kitérésével. Legközelebb a leány nyilatkozatát ismertetem, — nem az orvosnőét. Egy leányét, akinek télikabátja alatt nem volt ruha, csak kombiné s most szabadult a javítóintézetből. Majd elmondja, hogy nevelték? Ez is érdekes lesz.

Társasági futár

FIATAL MŰVESZEK muzsikáltak a Zeneakadémia dómán. Komoly és szép zenét kívánlók tudta Lury tűnt fel, a pompás készségű, igaz muzsikus-vérmérséklettel megidézve zongoraművésznő Schumann és Liszt versenyműveit játszotta viruló szíllásban, a romantika költői szellemében. Ferencsik János, Opera-házunk kitérő karnestere, a Hangversenyzenekar élén kedvelé kisérté. **Mátyás Johanna, Cserefalvy Elz, Zöldy Sándor és Batári József** pompás hegedű-negyedest a gyönyörű Vivaldi-concertóban.

A SZÉPMŰVESZETI MŰZEUM grafikai osztálya a birtokában levő művelőket és bemutató-ványokat mutatja be a közönségnek legújabb kiállításán. **Hoffmann Edit dr., a Szépművészeti Múzeum igazgatója, Domán Andrea dr. munkatársának** segítségével az eredeti és értékes művek sorából sok „világhírű” alkotást távolított el. A közönség mégis gyönyörködve állhat meg sok olyan műsországon, amely hamisítvány előtt, amely mögött ki sugárzik az eredeti művel alkotó mester művésze.

JANECZ ANTONIA Erzsébet és Karolina evangélikus tanárnak szerény fizetésükből megakartott pénzükből 1000 pengőt adtak a Felsőfűtött evangélikus Árvaház 300 pengőt a budahelyi földi új evangélikus templom javára.

A FELTÉVEKI Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Egyesülete március 6-án jótékony célú műsoros estet rendez a Vigadóban.

VISSZADALOLT városok címmel a Magyar Művelődés Házában nőtagok előadását rendeztek, amelyen feltűnt **Bágyoni Géza, Barabás Sári, Udvardy Tibor, Solty György, Pataky Jenő, Császár Teri.**

A BESZTERECENAI SZÓDVÁRMÉGYEI Népművelési Bizottság nagy sikerű kulturstreit rendezett. Besztercén a melege és a város szelvények, 30 székei telpos-családok és sebesült katonák részvételével megtelt. **H. Ambrózy Ágoston, Fertsek Ferenc és Hegedűs Tibor** felolvasták. **Hir Sári, Jámboor László, Szenyey Vera, Anyos Irén, Isak Kálmán** énekel, zongorával és szavallattal működött közre.

SZERENCSE Klárát eljegyezte Sainávt Tibor, Székesfehérvárott.

SOMBOR József főkapitányhelyettes, Budapest legelső főbirendőrtisztjét 25 éves jubileuma alkalmából rákelt, ismerősei kereszték fel jókívánságaikkal.

A VOROSKERESZT időnként közi, kik adtak vért a honvédeknek. A legutóbbi névsorban szerepel: **Hankiss János** kultuszállománytákar. **Szép Ilona**, a Nemzeti Színház tagja és **Murgás Káimáné**, a híres nőiaktőző felesége, mint aki vért adott.

A KORMÁNYZÓ ERŐMŰVESEI Nemzetvédelmi Keresztlet tünette ki **Biró Cecília** Zsu szóna. **Áll. tanfolyam, szociális missziós nővért.**

AZ ACTIO CATHOLICA vezetésén országos mozgalom indított **10000** babakelengye gyűjtésére, hogy a sokgyermekes magyar családok rendelkezésére álljanak. Ez magyar társadalomtól nemcsak ki gondoltan babakelengyét kérnek, hanem mindenféle olyan felajánlást, amiből babakelengyét varrhatnak. Azok, akik felemeltül nem tudnak adni, pénz adományukkal is segíthetnek. A pénzügyminiszter a Nemzeti ÜHtelintézet 1111. számú postaküldeményt a Magyar Társadalomtól kérszükségletre kell feladni és rávezetni, hogy „Actio Catholica, Csemegeküldeményre”.

GÁCS RÓZSA szülője **leborult a kábitókat és kosztümböket mérsékelt árban készít, IV., Bécsi-utca 5.**

BENCZÜR GYULA, a világhírű magyar festő művésze száz év előtt, június 28-án Nyíregyházán született. Szülei **Merse Jenő** kultuszmissziós személyes iránt nyitlása mellett folytak a centennáriumi ünnepek előkészületei.

A LEGJOBB MAGYAR LEÁNYKESZÉCSAPAT című idei vándorját a **Leányi Zsuzsanna** debreceni Dóczy-intézeti leányiskolától cserekeszcsapat nyerte el.

AZ IRÓGÉPET hetvenöt évvel ezelőtt találta fel Louis Sholes amerikai nyomász. Találmányát megvásárolta a newyorki Remington-cég, amely sokszoros milliókat tett a találmányból. A feltaláló összesen tizenkétezer dollárt kapott érte. Az első géprókszerzőny **Mary Saunders** volt, akit néhány hónappal a szabadalom megvételé után szerzőtétét a Remington-társaság a „Kölnöcs” munkára. Az első írót, aki irógépet írt, **Mark Twain** volt.

FELKAY MAGDA, Felkay Ferenc székesfehérvári tanárnak 14 éves gimnazista leánykaja, a kultuszminiszter engedélyével a Vigadóban praktizál. A rendkívül megerőltetésű kislány főbirendő szerepelt már a nyilvánosság előtt, sőt a rádióban is és minden vágya az, hogy színésznő lehessen.

MAKKAI János nagy feltűnést keltő könyve, „Politikáisten rabcsigában” rövidesen új kiadásban jelenik meg.

Gischwindi György és Hagenmarber Marietta esküvője (jónemes Jakab S. foto)

Márkus- és batizlati Mariássy Mihály és pusztaszergényi és tóteléri Baranyi Márta esküvője. **Násznagykötő Imán Balint dr. tükös tanácsos, ny. kultuszminiszter és Almásy Pál** honvédtáborvezető (jónemes Jakab S. foto)

Szabó László honvédszázados és **felesége Oszlányi Márta** honvédtáborvezető (jónemes Jakab S. foto)

A Kormányzó Er meglátogatta az új **Storhy Miklósa OTBA-kórház**

A legmodernebb felszerelésű **Storhy Miklósa OTBA-kórház**

Marosvásárhelyi polgármestere megnyitja a magyar művész fényképek kiállítását a Kulturházban

A szilgyi Erzsébet leányiskola növendékeinek a tuberkulózis elleni védekezésről tartott előadásán szaval **Felkay Magdi**

Bisctricky Tibor hegedűművésze, a Zeneművészeti Főiskola tanára, és **Lajos Judit** esküvője (jónemes Jakab S. foto)

nemes úrvédi **Hajpál Bertalan** honvéd főhadnagy felesége, **Ris-Kánfalvas**

Cserna Brigitta, az országlovasság c. legújabb magyar film főszereplője.

Bátory Gábor dr. kir. járásbíró leánya, Katalin, Aszód

Szerencse Klára és **Szimavé Tibor** jegyzék, Székesfehérvár

Hiermayer György kislányával, **Budapest**

Jay Kell várni az újszülöttet

Orvosi útmutatás az anyáknak

A statisztikai vizsgálatok azt bizonyítják, hogy a háborúban több gyerek születik, mint békében. A pusztulás és a szenvedés órájában reménykedő, bizakodó szemmel nézzük a gyereket, a jövő nemzedékét.

Hogyan várja az áldott állapotban lévő anya életének nagy ajándékát, a gyermeket? Ma az orvostudomány más szemmel nézi ezt a kérdést, mint régen. A gyermekvédelem nem a csecsemőkorból kezdődik, hanem már akkor, amikor az anya áldott állapotba kerül.

Felkeresünk az egyik legkiválóbb magyar szülést és nőorvost, egyik nagy közközhíznak igazgató-főorvosát, akinek erre vonatkozó tanulmányai és előadásai európaszerte nagy érdeklődést keltettek. Megkérültük, válaszoljon néhány kérdésre.

— Milyen legyen az áldott állapotban lévő anya életmódja?

— Mindenekelőtt állapítsuk meg, hogy a terhesség nem betegség, hanem fiziológiai állapot. Arra törekszünk, hogy ez az életani állapot ne változzék kóros állapotúvá. Általánosságban azt tanácsoljuk, hogy a gyermeket váró anya folytassa megszokott életmódját. Hozzáértő orvosi természetesen nagyobb gondoskodással vegyék körül, mint máskor. Ez a gondosság különösen óvatosság kell, hogy fokozódjék a hónapnak bizonyos napjain, amikor az anya a graviditást megelőzően is a lehetőséghez képest kímélte magát. Kivált az első hónapokban az a veszély fenyegeti, hogy a terhesség megszakad. Az áldott állapotban lévő anya tartózkodjék minden izgalomtól, ne halgassa meg a szomszédasszonyok jóslatait, babonáit. Azok az anyák, akik túlságosan megerőltető munkát végeznek, az áldott állapot első két hónapjában és az utolsó hat hétben kíméljék magukat. Fontos, hogy a gravid nő rendszeres orvosi vizsgálatnak vessen alá magát. Erre ma már mindenkinél megvan a lehetősége, mert nemcsak a klinikákon, hanem a kórházakban is ingyenes terhességi tanácsadás van.

— Mire vigyázzon legjobban az áldott állapotban lévő anya?

— Arra, hogy ne kerüljön fertőző beteg közelébe. A betegségekkel szemben sokkal fogékonyabb, mint egyébkor és még az egyszerű hűlésnek is esetleg komoly következményei lehetnek. Meg kell előzni a betegségeket. Főként a szív és a vese működését kell állandóan ellenőrizni. Az orvosi vizsgálat ma már nemcsak az anya egészségére ügyel, hanem egyszersmind a születendő gyermek fejlődéséről is gondoskodik. A mai elv, a prenatal care (a szülést előtti gondozás) a fogamzás pillanatában kezdődjék. Amikor az anyát betegségektől megóvjuk, ezzel a magzatra is vigyázunk. A magzatnak, amíg megszületik, közös a vérkeringése az anyáéval. Ma már jól tudjuk, hogy a tüdőgyulladás vagy más betegséggel született gyereket alighanem már az anya testében keringő csirák fertőzték meg.

— Mi a legfontosabb változás anyádnak és a mai áldott állapotban lévő anyáknak az életmódja között?

— Anyáink, amíg gyermeküket várták, fűtött szobában tartózkodtak, jóformán még a friss levegőtől is óvták őket. Kímélték őket minden felesleges léptétől, minden mozgástól, sőt még a gyakori fűrdést is megtiltották nekik. Ma mindennek az ellenkezőjét tanácsoljuk. Az áldott állapotban lévő anya sétáljon minél többet, úsz-

szék, sőt tornázzék is. Megfelelő torna-gyakorlatok a has-és gátmuszkákat erősítik, megkönnyítik a szülést. Ma rábeszéljük az anyát, hogy minél gyakrabban járójárjék, mert áldott állapotban rendkívül fontos a tisztálkodás. Régebben a gyermeket váró anya vigyázott arra, hogy minél lazább és kényelmesebb ruhát viseljen. Ma megtartott és haskötőt hord, hogy a test különféle részeinek kitágulását megakadályozza. Nagyon fontos, hogy a gravid nő hordjon kegyen harisnyakötőt, amely elszorítja az ereket a lábán. Feltétlenül hordjon magas-szárú cipőt. A gyermeket váró anya státi-ka megváltozott. Ennek következtében hamar elesik, lába könnyen kibicsaklik. A hatóságok is ügyelnek arra, hogy az áldott állapotban lévő anyának magasszárú cipőt utaljanak ki.

— Szabad-e dohányoznia az áldott állapotban lévő anyának?

— Szabad, de csak mértékletesen. A nagymennyiségű nikotin fejlődésében akadályozza a magzatot. Az áldott állapotban lévő anya ne dolgozzék dohánygyárban, ne készítsen művirágokat és őrtökzöket az ólomtól is, mert ezeknek a révén megmérgezi a magzatot.

— Hogyan befolyásolja a táplálkozás a magzat fejlődését?

— Az anya a lehetőséghez képest egyék minél több friss fűzeléket és gyümölcsöt, általában vitamínus táplálékot. Sokáig azt hitték, hogy minél többet eszik az anya, annál nagyobb lesz a magzat. Ezért régebben a szülőkendőket a nők szénhidrát-és zsírszegény szigorú diétát írtak elő. Az első világháborúban, főként Bécsben, nagy élelmiszerhiány volt. Akkor azt hitték, hogy ennek következtében a normálisnál kisebb súlyú gyermekek születnek. A bécsi klinikák vizsgálatai megmutatták, hogy az anya hiányos táplálkozása nem befolyásolta a magzat súlyát. Ma ez a probléma kevésbé jelentős, mint a múlt háborúban volt, mert a hatóságok bölcis intézkedése következtében az áldott állapotban lévő anya megfelelő tápértékű élelmiszert kap. A mai anya azonban nem eszik nagyon sokat, mert tudja, hogy túltápláltságával szívének és veséjének a működését terheli meg.

— Igaz-e, hogy az áldott állapotban lévő anyának nem szabad fogat huzatnia?

— Dehogy is igaz. Ez babona. Ellenkezőleg: nagyon fontos, hogy ne felejtkezze meg a gondos szájpótlásról és fogának épységét orrossal ellenőriztesse. Ugyanis a magzatnak ahhoz, hogy fejlődjék, nagymennyiségű meszre van szüksége. Ennek

egyrészt az anya meszciszteletéből vonja el és így az anya szervezete messzelegényy válik. Ezért romlik az anya fogja. Ennek két következménye van: egyrészt a fog vélegesen elpusztul, másrészt pedig az odvas fogaikból szerves közben baktériumok juthatnak a szervezetre; ezek vérmérgezést is okoznak.

— Könnyebben szünek-e azok a nők, akik mindig sportolnak?

— A tapasztalat azt mutatja, hogy a sportlányok, a sportbajnokok nehezebben szünek. Ugyanis az agyonsportolt nő izmai túlságosan kifejtettek, kevésbé rugalmasak és szülés közben megmerevednek. Viszont az a nő, aki sohasem végzett semmiféle festi munkát, rendszerint szintén nem szül túlságosan könnyen. A sportolásban is legjobban a mértékletesség.

— Van-e mód arra, hogy a születendő gyermek nemét megállapítsák?

— Vannak erre vonatkozó kísérletek. Az utóbbi időben japán kutatók röntgennel kísérleteztek, állítják eredményesen. Ezek az eredmények azonban nem meggyőzőek és az ajánlott eljárások nem veszélytelenek.

— Mi a legbiztosabb módja annak, hogy megállapítsák: egy vagy két gyermeket hord-e szíve alatt az anya?

— A röntgenfelvétel határozott feleletet ad erre, sőt azt is megmutatja, hogyan fekszik a gyermek az anya méhében.

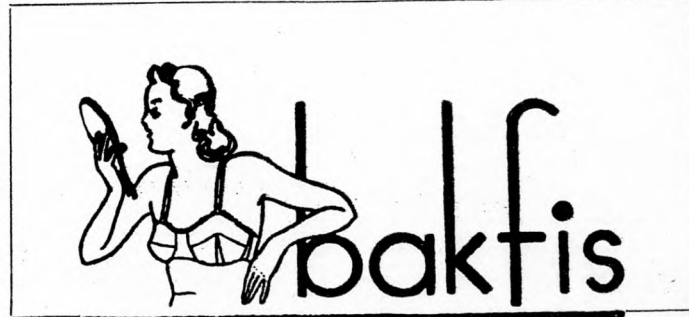
— Úgy tudtuk, a röntgen veszélyezteti a magzat életét...

— Valóban sok szó esett erről az orvosi irodalomban. De ma már a legnagyobb bizonyossággal megállapították, hogy a ma használatos röntgenek az újfajta fényérzékeny filmekre olyan kis mennyiségű fényt bocsátanak, hogy ennek semmiféle hatása nincs a magzat életére. Ha szükséges, akkor a terhesség alatt nemcsak egy-két, hanem ennél több röntgenfelvételt is készíthetünk a magzatról.

— Mivel győzi meg a nőket arról, hogy a szüléstől nem kell félőnek?

— A mai nők valóban sokkal kevesebb oka van a félelemre, mint anyádnak volt. Egyrészt a szülés időtartama lényegesen meg tudjuk rövidíteni, másrészt a fájdalomkat is enyhítjük. Semmelweis tanainak ismerete óta a legnagyobb elenséggel, a gyermekágyi lázzal is eredményesen veszzük fel a harcot. Főként az első gyermeket váró anyák hajlanak a félelemre. Mire harmadik, negyedik gyermeküket várják, már tudják, hogy a csecsemő első sírásának, első életmegnyilvánulásának az öröme, minden elviselt fájdalmukat elfeledteti velük.

J. H.

Ó, AZ AZ EGYSZEREGY!

Írta és rajzolta: Kínast Kornélia
kismunkatársunk, Baja

— Jancsi fiam, mondd meg nékem, mennyi az az 5x7?
A kis lurkó azonban csak merészgelt a szemét. All jobblábra, áll ballábra s azon tőri a fejét:
— Óh én szegény ezerecskétlen, mennyi az az 5x7?
Az osztályban néma csend van, senki sem nyújtja kezét.
... Ugylátszik, hogy nem tanulták ők meg, mennyi 5x7?
— Hát azt mondd meg, édes fiam, akkor mennyi 6x8?
— Fekomadt! Lesz itt mingyárt az, ami már régen volt!
— És te, Sanyi, hát te Katyi, nem tudjátok ti sem ezt?
... Feleletül a gyerekhad nagy szuszogásokba kezd.
— Soha többet nem megyek el járszani én hazulról s megtanulom 6x8-at előlről és hálsulról
... Fogadkozunk nagy izgulva s lapulva s fájó szívvel gondolnak a sok bűsre a fiúk.
— Tanuljátok meg a rendet, irgum-burgum 5x1.
És ma pedig ebédelni senki biz haza nem megy!
A szájakcák lekonynulnak. — És mi lesz
— Megkopalunk értetek ti 2x8 és 5x7!

Gyerekek! Vajjon ti tudjátok-e az egyszerűt? — Igen? No, akkor szépen feleltek a kérdésekre, ameyeket felírtam nektek. Ha pontosan válaszoltok és mindegyik felelet után elolvastok az utána következő sort, rimelint fog...
— De ne segítsen ám senki!

383. NÉMET NYELVLECKE

A hangszernek általában instrument német neve, Volkstheater: a népszínház, Közönséggel van tele. A szomorjáték: dráma: — Drama német nyelven is. — Azt hiszem, hogy egy leckének Elég legyen ennyi is:
1. das Instrument (olvasd: dasz instrument) a hangszer.
2. Das Theater (olvasd: dasz teatr) a színház.
3. das Volk (olvasd: dasz folk) a nép.
4. das Volkstheater (olvasd: dasz folkstheater) a népszínház.
5. das Drama (olvasd: dasz dráma) a dráma, a szomorjáték.

FEJTÖRŐ

Betűlde Kocsis Anri és Érika, (Kishegyes)

1	2	3	4	5
2				
3				
4				
5				

1. felöltő
2. a vértanuk városa
3. futó növény
4. Ágotay Dénes
5. mássalhangzó

GYERMEKPOSTA

Szalay Ibolya Évi. A váratlan vendég mindig nagy öröm. Váratlan örömmel olvastuk pesti látogatásodról beszámoló levélkédet. Mennyi időt teit azóta! És mennyire sajnáltuk, hogy nem találkoztunk. Ugy-e, nagyon sok a tanulnivaló, nem jut idő versírást? Ha több nem, a vakáción majd kipótolod. Erre számítnak s addig is sokszor öleltünk.

KIS PAJTÁSAINK FÉNYKÉPEI

Hitzelberger Gyuláné munkója, Laci, Somorja

Bándy Mikike, Győr

Veres Évácska, Ujszász

Szonda Miklós, Budapest

Kolontári Krisztina Budapest

Sinka Mancika, Debrecen

Fekete Mercédes Erika Budapest

Ij. Matsuk Ferike Budapest

Csik Katalin és Jaroscsák Béla, Nagybocksó

Oláh Valika és Évike Hajdudorog

Farkos Sylvia, Kispeszt

Kovács Gáborné és Ingike kislánya, Győr

A naptár és a falóra fogadása

Írta: vitéz Aranyosmaróthy Vilmosné

Tik-tak, tik-tak — ketyegett a falóra. — Megint tovaszállt egy év.

— Oh, — grúnyokodott mellette a naptár, — úgy beszélsz, mintha a te dicsőséged lenne az idő múlása. Azt hiszem, én nagyobb adagot mérék az időből mint te, aki ott a falon folyton ketyegsz. Fár hónappal észleltem még a nyári hónapokat mutattam és most már december havával dicsőlködhetsz. Még hozzá hónap Szi veszter, az év utolsó napja. En mérem az időből a hónapokat, heteket, napokat, én mutatom az ünnepeket és vasárnapokat, a névnapokat. A múltkor is a kis Eli hozzám szaladt és az én lapjaimon kereste ki édesanyja névnapját. Hasznosabb szerepet töltek be, mint te, — a folyton ketyegő nagy kerek fejjel.

Az óra szörnyen megsértődött, de azért szeliden odaketyegte: Kédes naptár, komám, rosszul esik a grúnyolódás és a bekegyeltetés, mely oly nagy benned, hogy engem ilyen rútul ócsárolsz. Fegyünk egy próbát, kössünk fogadást. Melyikünk hasznosabb? Majd eldől, hogy kettőnk közül kit tartanak gazdáink értékesebbnek.

A naptár erre szörnyen dőlőfős lett, csak úgy félvárról vágta oda: — Majd meglátod, te oktondi, hogy én hasznosabb vagyok. Holnap visszaszálltam lejjárni május hónapra, tavasz fogok mutatni. A gardám még meg is csókolnak örömlükben. A fák is kirügyeznek, na engem meglátanak.

Az óra elámult a naptárnak e vakmerő állításán. Nem szólt semmit, hanem nyugodtan tovább ketyegett.

A naptár pedig megkezdte a versenyt, hogy ő nyerte meg a fogadást. Reggelre a kis Eli csodálkozva vette észre, hogy a naptár májusi mutat, kint pedig sűrű pelyhekben hull a hó. Bizonyára huzza érte és lecserustak a lapjai. — szólt az édesanyja és visszaajogzott a lapokat, mondván: — December utolsó napja van, na, ez a naptár is kekerül már a falról.

Rémülődve hallotta a naptár a róla szóló ítéletet. Lehetetlen, hisz a legszebb hónapot mutatta. Talán a nyárnak jobban örülnek és lapjait visszaszusszattá augusztus hónapra.

Az óra aznap nagy szerepet töltött be. Este 11 óra után, mind őt figyelték. Nem sokára újévet mutat, mondogatták és vigadtak körülötte. Pont 12 órakor minden szem rajta volt. Tik-tak, boldog újévet, ketyegte a naptár. A naptár a falon sárgult az irigységől, őt nem vette észre senki.

Hajnalban az óra, hogy fogadásti tervét végrehajtsa, negyed órával előszaladt, mutatójával egyfolytában ketyegte: tik-tak, gyermekek, újév, reggele van, nemesak mutatni, hanem templomba is kell menni, Eli és Muci kiugrottak az ágyból és legelőször az órára esett pillantásuk: jaj, elkéssük a misét, mingyárt 8 óra. És gyorsan bűtökösdni kezdtek.

Mikor hazajöttek, nem gőzösködés dicséni az órát, mert neki köszönhették, hogy pontosan érték a templomba. A naptár dühösen figyelte a jelenetet. De nem tartott sokáig haragját. — mert Muci ráállított és nagyot nevetett: — Ha-ha-ha, újév van és a naptár augusztust mutat!

Édesanyja levette a falról, mondván: — Jó lesz a tűzre. — És azzal a tűzbe dobta.

Az óra úgy megbömbött, hogy még a szívrésze is éltél és ketyegni is elkezdett.
— Anyukám, meglált az óra, — szólt Eli. — Nem baj, az órásbácsi majd megcsinálja — volt rá a válasz, — mert óra nélkül egy perccet se lehetünk.

Igy ért véget a dőlőfős naptár és a szelid óra fogadása.

HÁZTARTÁS

TUDÓLEVES. Borjútudóból készítjük. A tudót puhára főzzük és aztán finom metéltre vágjuk. Rántást készítünk, amelybe apróra vágott vörshagymát teszünk és azzal a lével, melyben a tudót főztük, felelesztjük. Tálalás előtt, a szükségeshez képest, keményre főtt tojást felaprítva teszünk bele és egy deci tejjel lehabarjuk.

VEGYES BECSINALT. ½ kilo fiatal marhahúst veszünk, apró kockára vágjuk. Nagyobb lábasba tegyünk egy kanál zsírt, adjunk bele egy fej finomra vágott vörshagymát és ebbe a zsírba vessük bele a feldarabolt húst, sózzuk meg, adjunk hozzá egy sárgarépát, petrezselyemgyökeret és egy kis petrezselymet. Lefőve pároljuk, míg a hús puhulni kezd. Közben öntsünk hozzá egy kis vizet, hogy a hús ne süljön oda. Ha a hús félig megpuhult, tegyünk hozzá egy feldarabolt csirkét és ezzel addig pároljuk, míg a csirke megpuhul. Ízlés szerint sózzuk, 1 kanál liszttel hintsük be, de vigyázzunk, hogy a liszt ne csomósodjon meg. Kevés ideig együtt főzzük, majd cresszük fel annyi vízzel, hogy sűrűbb mártást kapjunk. Hintsünk bele kevés törött borst. Aki szereti, borcettel savanyíthatja.

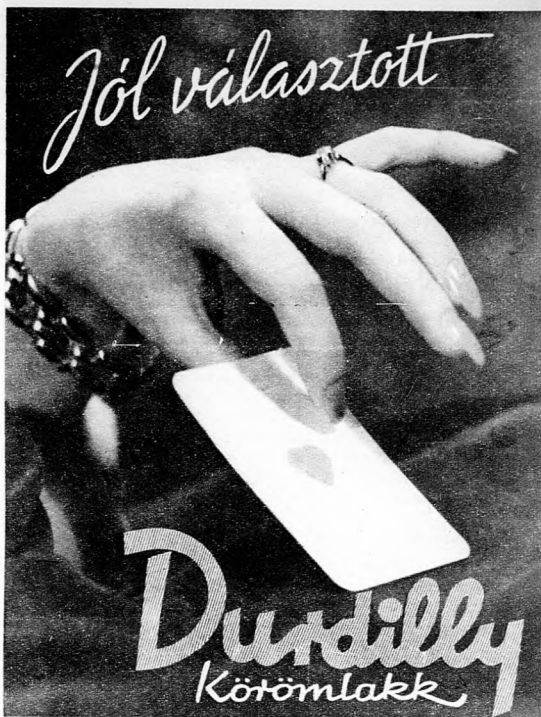
KÖMÉNYPAGOS SAJTOS RUDAK. 10 deka vaját 12 deka liszttel eldörzsölünk. Adunk hozzá 10 deka reszelt sajtot, kevés só s annyi tejfölt, amennyivel összeáll, simára elgyúrjuk és rövid, ujjnyi vastag rudakat vagdalunk belőle. Megkenjük tojással, behintjük köménymaggal és sajtjal.

DIÓSBELES. Iróstésztából két vékony lapot sütünk. A felülre szánt lapot sütés előtt tojással megkenjük, hogy fényes és piros legyen. A következő töltelékét készítjük hozzá: 3 egész tojást 12 deka kukorral és vaníliával sűrűre főzünk, azután hűlni hagyjuk, majd 5 deka vaját, 12 deka darált diót keverünk bele. Az egyik tésztalapot ezzel a töltelékkel megkenjük, a másikat ráborítjuk, megnyomkodjuk, nagy kockákra vágjuk és szitált porcukorral behintjük.

TORÓSLEPENY. 28 deka lisztből, 14 deka margarinból, 2 deci tejfőből, kevés sóból és 3 kockacukorból tésztát készítünk, jól eldolgozzuk, két részre osztjuk, kinyújtjuk, tepsibe tesszük és a következő töltelékét öntjük rá: 4 tojás sárgáját, 4 kanál cukrot, ½ kiló törött szilán áttörve, 5 deka vaját, kevés tejfölt, vaníliát, négy tojás fehérjének habját összekeverni, rákenni a tészta alá és a másik lappal befődni. Szép világosra sütjük.

TÖLTÖTT BARRANY. A bárány elejét vigyázva felszúrjuk és a következő töltelékkel megtöltjük: két tojást keményre főzünk, megtisztítjuk és megdaráljuk. Adunk hozzá egy áztatott, ledarált zsemlyét, kevés, kockára vágott szalonnát, sőt, borsot, apróra vágott zöldpetrezselymet. Ezeket összegyúrjuk és megtöltjük vele a húst. A nyitott részét bevarrjuk, megsózzuk, borsozzuk és zsírban, kevés vízzel öntözve, pirosra sütjük.

JAPAN LINZER. 38 deka liszt, 18 deka margarin, 10 deka cukor, 1 kis pohár rum, 2-3 kanál tejfől kell hozzá. Ezeket összegyúrjuk, 3 lapba kinyújtjuk és középnagyságú tepsiiben sütjük. Ha megsült, baracklekvárral bekenjük, összeborítjuk, 2 tojás sárgáját 10 deka cukorral eldörzsölünk, a tésztát bekenjük vele és nyitott sütőben megszáritjuk. Hosszú vékony szeletekre vágjuk.

Magyar gyártmány

ARA P 11 75

ÉTREND

FEBRUÁR 21-29-IG.

21. **HÉTFŐ.** Ebéd: teffeles céklaleves, diósmetét. **Vacsora:** nyúlpiörkölt, tarhonyakörtés, alma.
22. **KEDD.** Ebéd: paradicsomleves, birkaomb sütte, kelfőzelék, tőrősbukta. **Vacsora:** rakottburgonya kolbásszal, kompót.
23. **SZERDA.** Ebéd: bableves füstölt hússal, palacsinta. **Vacsora:** vajaskenyér, sajt, vegyeskompót.
24. **CSÜTTÖRKÖK.** Ebéd: hamis húsleves, töltöttkáposzta, csörge. **Vacsora:** burgonyapaprikás füstölt libamellel, gyümölcs.
25. **PÉNTEK.** Ebéd: borsópüréleves, 188999metét. **Vacsora:** kirántott hal, burgonyasaláta, befőtt.
26. **SZOMBAT.** Ebéd: zöldségleves, vagdaltpecsenye, lencsefőzelék, mézeskalács. **Vacsora:** virsli tormával, alma.
27. **VASÁRNAP.** Ebéd: pulykaaprókéleves, pulykasült, finomfőzelék, fánk. **Vacsora:** pulykamell kirántva, vegyes kompóttal, sajt.
28. **HÉTFŐ.** Ebéd: gombaleves, parajfőzelék, kirántott zsemlyeszeletek, diós-pudding. **Vacsora:** rakottkarfiol füstölt hússal és spagettivel, gyümölcs.
29. **KEDD.** Ebéd: burgonyaleves, töltöttfelesli, babfőzelék, teffeles pogácsa. **Vacsora:** füstöltnyelv tormával, gyümölcs.

SÓSKIFLI. Fél kiló liszthez veszünk tizenkét deka vaját, két tojás sárgáját, két deka élesztőt langyos tejen áztatva és az egészet jól összedolgozzuk. Vékonyra kinyújtjuk, négysszögű alakokra felvágjuk és kifű alakra sodorjuk, berakjuk tepsiibe és egy óráig kelni hagyjuk. Tojással megkenjük, sóval és köménymaggal meghintjük és félóra alatt megsütjük.

MÉZES-SZELET. Egy egész tojást, 3 sárgáját, 25 deka langyos mézzel jól kikavarunk. Adunk bele egy kávéskanál szódbakarmónát, egy kávéskanál tört fahéjat, egy késhegynyi tört szegfűszegyet, kevés vaníliát, a 3 tojás keményre vert habját és 25 deka lisztet. Ez utóbbiakat kanalanként lassan keverjük össze. Kikent tepsiiben lassú tűzmel sütjük s még melegen szeleteljük fel. Akkorra tepsit használunk, hogy a tészta egy ujjnyi vastagon legyen benne.

DIÓPUDDING. Egy zsemlyét tejszóval áztatunk, kicsavarjuk, 3 deka vaját, kevés cukrot, fahéjat, szegfűszegyet, 12 deka darált diót, a vaját 3 tojás sárgájával habosra keverjük, hozzáadjuk a zsemlyét és végül a 3 tojás kemény habját ½ óráig gőzben főzzük.

a tengerben. Hányan feláldozták magukat a szerelem megstmmisítő máglyáján, nem törődve a következményekkel, amik csak majd akkor jelentkeznek, ha érzése, gondolkozása, látása kitisztul. Az utolsó remény, amibe megkapaszkodhatnak: a saját elhatározása, ez mentheti meg, semmi más. Megértjük önt és szívesen elbeszélgetünk önrel problémájáról, de a mi beszélgetésünknek akkor volna igazán értelme, ha belátná, végzetes tévedés legfőbb hatalomnak ismerni el a szerelmet s nem tanácsos gondolkozás nélkül rábiznia magát. Az érzés is olyan, mint a tenger, vihar tombol rajta s aki rábizza magát, bele is veszhet.

Róza. Rendszeren akkor jelentkezik az unalom ördöge, amikor igen jó dolga van valakinek. Ennek a megállapításnak nagyon régi közmondás az alapja. Hogy sok igazság rejlik benne, ön is megállapíthatja. Nem lehet túlzottan elfoglatva, hogy ráér tíz év előtti dolgokkal foglalkozni. A házassággal az asszony is, a férj is lezárja a múltat s minden gondolatával, érzésével ahhoz tartozik, akinek hátsó eszébe kerül. Nem jó túlságosan sokat foglalkozni önmagunkkal s túlságosan nagy fontosságot tulajdonítani saját becses személyünknek. Ön eddig példás háziasszony, jó feleség és mint anyja volt, ne adjon helyet a lelkinyugalmát és békés életritét megzavaró gondolatoknak. A gyöngéket megkísérti a rossz szelleme. Kétségbevonja boldogságát, meglepődöttségét, felláztatja önmaga ellen s kiszolgáltatja a felkorbácsolt fantáziájának. Célját, mint látjuk, elérte. Nyugtalanúság és érthetetlen elégedetlenség háborgatja a szívét. Keresi az okot, amivel megindokolja elégedetlenségét, de amit ma még nagytólval sem lát, holnap elefántnak látja a bőrhát. Ne kísértse a végzetet elégedetlenséggel. Senki nincs betelva a jólet szérumával. Percről-perce millió bacillus támadja meg az embert kívülről és belülről, az is meghaladja erőnket, ha ezek ellen védekezik a szervezeteink. Hát okos dolog mesterségesen lenyésztetni a baj baciújsait? Reméljük, nem gondolkodik, hogy melyiket válassza s oda szegődik maga mellé megmentőit.

Miért használj oly sok nő éppen Hormocithkrémet? — Mert most is, vátoztalanul, kitiűnő minőségben készül! Szokatlanul nagy és átűtő sikerűnek ez az egyik titka. v. N. Péter. Kérdéseivel szíveskedjék közvetlenül a Színész kamarához fordulni (Budapest, VI., Bajza-utca 18.) és ott pontos felvilágosítást kaphat

Szomorú anya 1944. Nagyon szomorú levetél mi is elszomorodva olvastuk. Higgye el, ezer meg ezer asszony osztozik sorsában, akik talán egymástól tanulnak tűrni, szenvedni és szeretni. Meghozák az áldozatot a gyermekekért, hogy tőlük távol tartsák a lelkimeghasonlás rombolását, egész életre kiható sajnó élményét. Az út helyes, amelyet követni akar s rosszabb nem lehet annál, mint amin már átment. Azok a szűlők, akik szeretik gyermekeiket és felelősséget éreznek életükért, nevelésükért, taníttatásukért, erkölcsi és szellemi fejlődésükért, felhevűlt idegességükben a váltás lehetőségét előráncigálhatják, de megtorpanának és a lelkiismeretük, szűli felelősségük visszarántaná ettől a végzetes és felmérhetetlen következményű lépéstől. Gyermekeiben, ha felnőnek, éret-

tebbek lesznek, talán már egy-két esztendő múlva, barátokat talál, akik előtt nem lehet titokban tartani, hogy valami nincs rendben a szűleik között. A gyermek természeténél fogva kíváncsi, minden érdekli, sok mindent lát, sok mindent gondol, amiről szűleinek sejtelve sincs. Ha érdeklődnek szomorúsága oka felől, ne utasítsa el résztevő szívűket, mondja azt, hogy ők még nem érthetik meg, később majd, ha érettebbek lesznek, megbeszéli velük. Hősiesen viselt bajai felől hadd maradjanak ők még tudatlanságban. Arra figyelmeztetjük, hogy ne vádolja előtűk soha az édesapjukat, mert a családban az apa tekintélyét első helyen az anyának kell megővni, mert a gyermek ösztönösen annak a pártjára áll, akit bánatnak, mert úgy gondolkodik, hogy az szenved, akit bánatnak és neki, mint gyermeknek, kötelessége melléje állni és melléje is áll a szeretetével. Gyekezzek békességes hangulatot teremteni otthonában és még nagyobb türelemmel vállalni, ha kell, a nagyobb áldozatot, amit asszony meghoz a család együttartásáért.

Kékmadár. Mi az az olthatatlan vágy, ami Önt kínozza és nem hagyja nyugton egy pillanatra sem — leveleiből nem tudtuk kihámozni. Elégetlen mindennel, mindenkivel, de legfőképpen önmagával. Azt panasolja, hogy egyedül van, magára van hagyatva, viszont igaz, hogy a magányosságot Ön okarja. Önnel nincs szükség sem társaságra, sem barátokra, sem senkire, aki váhmeny nyire elűzné gondolatából a társatlanság rideg, komor, nyomasztó érzését. Úgy látszik: barátságatlan természet. Mély részvétet érez a szenvedők iránt, egy kőbor kutya, aki magában csalangol az utcán, könnyet csal a szemébe, csordultig telik meg szeretettel és részvéttel iránta a szíve, mert olyan társatlán és egyedül van a világban, mint Ön.

Öfelsége

a Gyermekek, mindnyájunk feltett kincse. Szerető gondossággal vigyázunk egészségére, ápoljuk gyenge bőrét, mely az első időkben annyi veszélynek van kitéve. Ebben a nehéz munkában legmodernebb segítőársaink a Vasenol készítmények, melyeknek bőrazonos zsirtartalma a bőrbbe könnyen felszívódik; biztosítja a bőr értékes védőanyagait, nedvszívó és enyhe fertőtlenítő hatása pedig a baktériumok fejlődését akadályozza meg. Az egész világon orvosilag elismert legjobb gyermekápoló szerek. *Baba bőreit Vasenol védi!*

Vasenol

gyermek-puder, -krém, -olaj

Maackégy
FOTO HARKAN

Neokratin

Féjfájás ellen

Kapható gyógyszerészekben

Kobona

Gond, idegesség, fáradtság csökkenti a munkaerőt. A Kobona biztosan legyőzi a fáradtságot és depressziót.

PAMÁSZON

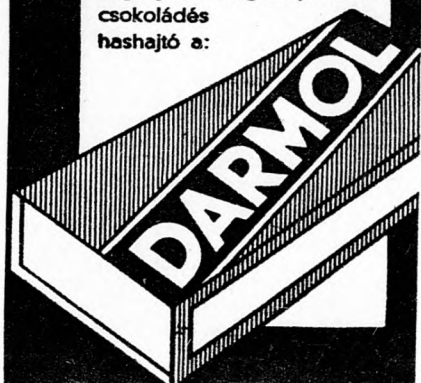
lyes szolgálatot is. Ezt az önmagát kereső kiáltást, ezt az oltáhatatlan vágyat állítja élénk dilemmaképpen, hogy érezzük egyedül-válóságának tragikumát és segítség kiemelését az önön idegeivel való harcából. Nehéz és megdöbbentő feladat valakibe akarata ellenére va, ami jófajta örömet, boldogságérzést injekciózni. Ön nem gyermek, akinek meg kell fogni a kezét, hogy el ne üsse a villamos vagy autót, vállalja a legnagyobb áldozatot, amit szentnek és magasztosnak lát! Ez előtt a varázslat előtt csak akkor térjen ki, ha nem éri erejének vonzását. A céltalan élet megtalálja célját.

Varázslatos szépséget, soha nem sejtett vonzert, új szépséget, új fiataloságot jelent Önnek, Asszonyom, egyetlen doboz Hormocith-puder! A Hormocith-puder több, mint jó — nélkülözhetetlen!

A jelíges hirdetésekre válaszó olvasóinkat kérjük, hogy a levélhez 30 fillér értékű postabélyeget mellékeljenek (ne ragasszák rá!), mert különben a nagy tömegben érkező leveleket nem továbbíthatjuk.

Felkérjük mélyen tisztelt előfizetőinket, hogy az előfizetési díj küldésekor nevüket és lakcímközpontjüket olvashatóan szíveskedjenek feltüntetni a csekkszelvényen vagy postautalványon, mert az olvasható írás nem csak a könyvelés munkáját könnyíti meg, hanem a reklamációval járó postaköltséget is.

Milliók használják állandóan meglepedéssel a DARMOL-t azért, mert megbízhatóan és teljesen fájdalom nélkül hajt. Legrégibb és legerjedtebb csokoládés hashajtó a:

Dr. F. A. Mátrai-Betegh Béla, a Vég-színház dramaturgja, jelenleg azonban katonára. A 8 Órai Újságnak belső munkatársa.

Vennék zongorát, vagy pianót azonnali fizetéssel **Virágüzlet**, Budapest, V. Pozsonyi út 1. Telefon: **115-934. Vidékről is**

OLCSÓ ÁGYTOLL!

Tarka fosztani való 1.— P., jobb, puha tarkatoll 1.90 P., sokkal jobb 3.— P. mégjobb 3.80 P. Szürke vegyes 5.—, 7.—, 9.— és 10.— P. Fehér fosztott pelyhes 18.—, 21.—, 23.— és 26.— P. Szállít 5 kg-os csomagolásban, postán, utánvétellel bérmentve. Köztisztviselőknél 3% engedmény. Özv. BODY LAJOSNÉ, ágytollvállalata, Kiskunfélegyháza, Brassó-u. 26.

„A csúnya nő csak felét ismert az életnek” (Dumas)

PÁRISI DIPLOMA
ALEXANDRINE
KOZMETIKUS MESTER

Semmelweis-
utca 7
Tanítvány-
képzés is

LÁSZLÓ PÉHELY
GYAPJU
VATTA PAPAN
ALAPITVA SZOLID-MEGBIZHATÓ
1898 • VII. VAS UCCA 14

Magában hordozza ezt a busító érzést, amittől nem is akart megválni, mert kell ez a szomorúság, mintha a világ összes fájdalma az Ön szívén szűrődne át, benne rakodna te. Ezért vállalná a legnehezebb, életveszélyes

FIGYELMEBE ajánljuk **Rákóczi-út ötven Zongoratermet, Rengeteg szongora, pianó vásárolható legcselebb részletre is.**

KÉSZPÉNZT vennék zongorát, pianót: Erzsébet-körtől huszonhat, Fenyőné. Telefon: 222-462.

BUDAPESTRE érkező úri személyeknek szép, kényelmes lakásban megszállás olcsón. Főjegyzőné, Orca-út 40. sz. I. em. 10.

ELZALOGOSITOTT ékszerrel, ezüstjeit kiváltom és legmagasabb áron megveszem. Brilljánst, ezüstöt legmagasabb áron veszek: Baross-ékszerház, Grósz, Baross-utca 83. Telefonáljon: 140-969.

KÉT KÖNYV! ARIADNE: »Mit mond a kéz?« A tenyérjósias tudomány. Ára: 3.80 P. **BOROSS:** »Jórtó asztrológiai álmokönyve.« Ára: 3.80 P. Postaköltség könyvenként 20 fillér. Utánvétellel 1 pengővel több. Magyar Könyvkiadó, VIII., Kőlcsey-utca 4.

ZONGORÁT vagy pianót azonnali készpénzfizetésért, szívesen vennék. Telefon: 225-689. Zongoraterem.

39 ÉVES, intelligens, gazdálkodó házasság céljából megismerkedne 30 év körüli szőke, háziasan nevelt, román, kat. leánnyal, aki némi hozományval rendelkezik. Fényképes választ „Gazdálkodó” jelígre a kiadóba kérek.

APRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közlendő hirdetés szavanként 60 fill. **Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 1.20 P.** Jelíges hirdetésekre érkező levelek továbbítására a hirdetési díjjal egyidejűleg külön 3— pengő utalandó át. **A hirdetés díja előre küldendő.**

BUNDÁK legolcsóbban, alkátások jutányosan **KOKAY ENDRE** szűcsmesterül, Vilmos császár-út 10. Telefon: 386-784.

MUVELT, csinos, szép, jókedélyű úrilánnyal levelezne 21 éves fiatalambur. Fényképet kérek. Jelíge: Fiáth János.

21 ÉVES vasúti tiszt levelezne intelligens, csinos úrilánnyal, későbbi ismeretség céljából. Leveleket „Egyedül vagyok” jelígre a kiadóba kérek.

NŐUL VENNE 29 éves, diplomás, román, kat. úrlányt, kinek némi hozománya van. Leveleket „Credo” jelígre kér.

KEDVES, szép, vagyonos úrlány levelezne házasság céljából 30—35 év közötti csinos hivatalnokkál. Leveleket „Piros rózsá” jelígre a kiadóba kérek.

VIGKEDELYŐ, komoly gondolkodású, 20 éves értségl-zett banktisztviselő levelezőtsárat keres. Fűk és lányok levelet várom Miskolcra. Diplomás fiúk előnyben. Jelígem: „Jó pajtások lennénk.”

25 ÉVES, román, kat. leány levelezne komoly tisztviselővel házasság céljából. Leveleket „Szeretetre vágyom” jelígre kérek a kiadóba.

JÓMÓDU, csinos, barna gazda vagy iparosleányt 28 évesig feleségül venne úri családból való fess, iparos, jó jövedelmű és ingatlanokkal rendelkező. Leveleket „Vidéki legyen” jelígre a kiadóba kérek.

ELŐKELO úriasszony fizetővendégnek menne vidéki kastélyba. Leveleket „Föld-birtokra” jelígre kér.

PÁRIZSI szabász jutányosan készít női kabátokat, kosztümöket. Höfflinger, Keeskeméti-utca 4.

VIDÉKEN élő 25 éves, intelligens gazdáléány vagyok. Hozományom 50 hold föld. Házasság céljából leveleznék 32—38 éves úrral. Lehetőleg orvosok írjanak. „Ibolya” jelígre kérek leveleket a kiadóba.

ZONGORAK, pianóknak már-kásak legolcsóbban részlete is, Fenyőné zongoratermében: Erzsébet-körtől 26. Bézongorák olcsón. Telefon: 222-462.

MIT IRJUNK? Flatalok, szókék, vidámak vagyunk. Annyi a humorunk, hogy szívesen felvidítanók azokat, akik szeretik az őszinte, szívből jövő, tisztaszándékú vidámságot. Harctéren levőknek is szívesen írunk. „Vidámság a mi ajándékunk” jelígre várunk leveleket a kiadóhivatal utján.

40—45 ÉVES, korrekt tisztviselőhöz férjhez menne felsőiskolát végzett, önálló keresetű bíró leány, aki meglegeth otthont biztosítana. Leveleket „Otthont szerető” jelígre a kiadóba kérek.

8 HETES, 20 cm hosszú-szű juhász komondor eladó. Szumega Zoltánné, Kóka.

FÉRJHEZ MENNE magas, csinos, nyugdíjas állású tisztviselő. Családi villa és telek van. Meleg otthonra, szeretetre vágyó, komoly, korrekt, 42—50-es, jó állású úr levelet „Pest-környéki” jelígre kérem.

ERDELYBEN, úri családból fizetővendégként szeretném eltölteni szabadságomat. Szíves választ kérek Bundi Ilona címre. Nagykovács, Gschwindt-gyár.

HUSZÉVES, érettségizett, házias, katolikus, dunántúli leány levelezőpartnert keres. A leveleket „Ne várj, add szeretetet” jelígre a kiadóba kérek.

CSINOS, finomlelkű, 24 éves tisztviselő nő lelkében gazdag úriember ismeretséget keresi. Akinek színtelen híányzik valaki, írjon. „Nem fog csalódni” jelígre a kiadóba.

JÁRASI székhelyen, szükségem volna főzni tudó, megbízható, munkabíró nőre. Dr. Boross Zoltánné ügyvéd nejje, Feled, Gömör megye.

A SZENT GELLERT felsőkereskedelmi leányiskola közelében teljes ellátást keresünk a jövő iskolai évre, kifogástalan erkölcsű úri családból. Aki hozzásegít egy igazi jó otthonhoz, kisteányunk részére, annak megháláljuk fáradozását. Leveleket „Második otthon” jelígre a kiadóba kérünk.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Papp Jenő.

Kéziratokat, kiskéket, fényképeket nem adunk vissza és nem írunk meg. A lap cikkeinek és képeiének átvételre és közlése tilos. Hirdetési díj mm soronként 1.20 pengő. A hirdetések elhelyezésénél semmiféle külön kikötést nem fogadunk el. A Magyar Nők Lapja, az Athenaeum rt. mélynyomása. Felelős: Kárpáti Antal igazgató.

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án. Postataréképítési csekk száma: 20.334. Előfizetési ár: egész évre 36 pengő, fél évre 18 pengő, negyed évre 9 pengő, egy óra 3.30 pengő. Egyes szám ára 1.10 pengő.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., FERENCIEK-TÉRE 7, II. EMELET 6. AJTÓ. TELEFONSZÁM: 187—342. **FIÓKKIADÓHIVATALOK:** DEBRECEN, KONDOR-UTCA 19, KOLOZSVÁR, KAZINCZY-UTCA 20, MISKOLC, GHILLÁNYI-UTCA 13, SZABADKA, PRÁGAL HID-UTCA 56, SZEGED, FODOR-UTCA 22, UJVIDEK, DEÁK-TÉR 3, I.

Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész évre 48 pengő, fél évre 24 pengő, negyed évre 12 pengő. A lap egy negyed évnél rövidebb időtartamra nem rendelhető meg.

SZERKESZTI PAPP JENŐ

Könyv-kritika

Klabund: BORGIA

A magyar közönségnek még emlékezetében él Klabund „Kretakörz” című színdarabja, amelyet — Bajor Gizivel a főszerepben — nagy sikerrel játszott a Nemzeti Kamaraszínház. Klabund a fiatalon elhunyt, zseniális osztrák író legfőbb irodalmi öröksége azonban a »Borgia» című regénye, amely a világirodalomnak is kimagasló gyöngyszeme. A ma már klasszikusszámba menő könyv a Borgiaknak nemcsak az olaszok, de a világ legérdekesebb családjának, Sándor pápának és Borgia Lukrécziának történetét mondja el, abban a regényes költői formában, amely a legtisztább irodalomra nemesíti. Az eredeti német írás szépségét híven adja vissza Bálint Lajos tökéletes magyar szövege.

FOUCHÉ EMLÉKIRATAI

A napoleoni korszak hírhedt rendőrminiszterének időszéri feljegyzései.

Minden idők legnagyobb rendőrszenije. — mondja a lexikon Joseph Fouché francia politikusról. Otrantó hercegéről — aki papnak készült, de magával ragadta a forradalmi lelkesedést, megszavazta XVI. Lajos halálát, részt vett Robespierre megbuktatásában, előbb Napoleon, majd XVIII. Lajos rendőrminisztere volt és száműzetésben halt meg. Európa történetének ez a rendkívül érdekes alakja sorakoztatja fel ebben a könyvben emlékeit. A könyv oldalain a történelem tesz utólag vallomást és profétikusan előremutat a mai vérvizataros napokra. Fouché emlékiratai megdöbbentő fényvel világítanak bele a »hatalom árnyékának» legmélyébe, a ravaszság, cselvetés és erőszak nagymesterének lélektanába és sorsába.

Britten Austin: DICSEGÉS ÚTJA

Míg Itália földjén tombol a háború, ez a könyv egy régebbi itáliai hadjárat emlékeit idézi, hiszen az olasz földet annyiszor dúlták idegen hadak. De ez a könyv nemcsak történet-írás, hanem izgalmas regény is. A regény eredeti címe »Napoleon diadalának útja», a fiatal Bonaparte tábornok elindulása azon a példátlan zsepályán, amely még ma is mint csoda él előttünk. Britten Austin, a mű írója — az angolnyelvű irodalom modernjei között a legkomolyabb értékű nevek egyike — ennek a csodának titkát bontogatja e sokfordulatú regény lapjain. Önmagában való hiten, becsúgyon túl a férfivágy, a szerelem az ösztökélő erő, amely kikényszeríti a diadalokat egy asszonytól, akit minden poklon keresztül el akar érni. Postabátáron indul el az ifjú Bonaparte tábornok Itália felé és a császári trónig jut el. S ennek a diadalmas útnak mágikusdelejű csillaga Josephine. Ritka érdekes könyv ez, melyben a regény izgalmasságával a fölüeny történetíró és a lélekűvár biztos szemlélete egyszerű harmóniában egyesül.

Tolsztoj: A KREUTZER-SZONÁTA

Tolsztoj Leó a világirodalom legnagyobb arázsolóművésze. Emberek, korok, eszmék tárnak regényein keresztül az olvasók elé. Legjellemzőbb és legértékesebb ebből a szempontból a Kreutzer-szonáta. Az újtestamentum erkölcs-tanának legharcosabb vitairata ez a háborzongató szerelmi történet, melynek halhatatlanná lett hőse: Pozdnüsov, maga meséli el házasságának tragédiába torkoló történetét. A regény központjában az ösztönök felszabadító, mindent leromboló beethoveni muzsika áll. A zene állítja szembe a regény elbukó szereplőit a kéréhetetlen biblikus paranccsal, melynek rideg és elgyötört végrehajtója Pozdnüsov, a megcsalt férj. Tolsztoj írásművészetének bravúrja ez a könyv, ahogy a legmagasabb eszméket a legizgalmasabb történeten keresztül mutatja be.

JÁSZAI MARI LEVELEI

A memoárok mellett a nagy egyéniségek levelei is a korszak legfontosabb forrásai. Ilyen nagyszabású kép tárul elénk a 19. század végének legnagyobb magyar színésze gyűjteménye, Jászai Mari levelezésének először összeállított hatalmas gyűjteményében, amelynek olvasáskor magunk előtt látjuk Jászait fejlődésének minden jelentős állomásán úgy; ahogy ő magát önkénytelenül megörökítette. Izgalmas, lélektani benyomalmakban gazdag színésztörténetünk legendáshírű nagyszónyának életét bemutató levelezése. Forrongása, művészi vívódása, emberiség nagysága híven tükröződik naplószerű, túlfűtött líraiságu leveleiben. A nagyobb részny meretlen fényképanyagok közli díszes könyv a magyar színészet történetének örökké emlékeztető dokumentuma marad.

Németh Kálmán: SZAZEZER SZIV SIKOLT

Amilyen megdöbbentő, szívet elállító a könyv címe, olyan izgalmas élmény a könyv tartalma. A Kárpátokon túlról, Bukovinából hazatért és hazavágyó magyarok Golgotájához zárandokol el, aki olvassa a bácsjózseffalvi plébánosnak, a lángelkű pásztornak ezt a csodálatos, történelmi dokumentumokkal hitelesített naplószerű munkáját: hogyan lett valóság a többszáz éves idegenbeszakadt, mérhetetlen szenvedések között is magyarnak maradt több generáció néma, titkolt vágyódása. Az átélés forró láza veri ki az embert olvasás közben. Németh Kálmán fajtája sorsában osztozó, tízennyézer székely magyar hazatelepítéséért éveken át emberfeletti akadályokkal viaskodó és eget ostromló reménységét a maga hitével erősíti, önmagát adó áldozatos élete, teljesedése vált művében elevenedik meg. És amikor a Bácska fiainak fogadta Németh Kálmán plébános vezetésével hazatért magyarjainkat, nem pihent meg, hanem hitelt adatok alapján megírta minden magyar szívéhez legközelebb álló munkáját, hogy vele emlékezzünk azokra, akiknek a szíve ugyanazt a vágyat sikoltja a haza felé. A hatalmas, 520 oldal terjedelmű könyvet Márton Lajos festőművész

illusztrációja díszíti. A könyv megrendelhető a szerzőnél, Bácsjózseffalván, valamint könyvkereskedésekben. Ára 28 pengő.

szent Margit és szigete

Árpád-házi Boldog Margit szenttéavatása alkalmával egy hézagpótló mű látott napvilágot ezzel a címmel. Rövid, világos és teljes attekintést nyújt mindarról, amit az Árpádok glóriás nemzetségének a legbájosabb és legmeghatóbb tagjáról minden műveit magyarnak tudnia kell. A könyv öt részből áll. Dr. Hász püspök ajánló előszava után Dezsényi Miklós rendkívül alapos és részletes Szent Margit életrajza következik. A második rész Szívós Bernát dr. bencés tanár, a közismert író mélyeszántó gondolatait közli Szent Margit örök korszerűségéről. A harmadik rész Szent Margit mártírlete tanúsága helyévék, a Szent Margit-szigetnek van szentelve. A negyedik részben a Szent Domonkos-rend tudós történetese P. Fehér Mátyás O. P. a Szent Domonkos férfinédek a Szent Margit kolostorával fennálló kapcsolatát vizsgálja meg. A befejező ötödik részben Dombi József dr. műtörténet-tanár ad a mai Margitszigetről teljes és tökéletes útkalauzt.

ODOL

FOGPÉP

NAGYTUBUS P. 2.89 KIS TUBUS P. 1.86

M. ODOLMŰVEK RT BUDAPEST X

*Eve
Henning*

az új világsztár az
„Andante – a szerelem
muzsikája” c. elragadóan
nagyszerű filmben.

Bemutatja a
RADIUS
(Palatinus film)